

ಪರಿವಿಡಿ

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ	ಪರಿವಿಡಿ
<p>ಸಂಪಾದಕರು ಡಾ ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ, ಎಂ.ಎಸ್ಸಿ, ಪಿಎಚ್‌ಡಿ, ಶಿವಗಿರಿ, ಧಾರವಾಡ - 580 007. ಫೋನ್ : 0836 - 2774044</p> <p>ಪರಿಶೀಲನಾ ಸಮಿತಿ ಡಾ ಗುರುಲಿಂಗಕಾಪಸೆ ಡಾ ಪಾರ್ವತಿ ನಾರಾಯಣರಾವ್ ಡಾ ಸುಶೀಲಾ ಬಳುಂಡಗಿ</p> <p>ಡಿ.ಟಿ.ಪಿ ಗಣಕಯಂತ್ರ ಕೇಂದ್ರ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (೦) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಆಫ್‌ಸೆಟ್ ಮುದ್ರಣ : ಶೇಷ ಸಾಯಿ ಇ ಫಾರ್ಮ್ಸ್ ಪ್ರೈ.ಲಿ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (೦) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಶ್ರೀ ಅಜಿತ್ ಸಬ್ಬೀಸ್, ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೊಸೈಟಿ ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ, ಕರ್ನಾಟಕ, "ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಾರ್ಗ" ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಪ್ರಾಯೋಜಕರು : ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (೦) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು-560078. ಫೋನ್ : 080 - 2244 9882</p>	<p>“ಕಾವ್ಯ ಕುರಿತು ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆ”</p> <p>Flower on the Cover : Poet's Ecstasy Rare and charming is your presence. <i>(Spiritual significance and explanation given by the Mother)</i></p> <p>Botanical name : Wisteria sinensis</p> <p>Common name : Chinese wisteria</p>

ಭಾಗ I : ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು	
ಅನು : ದಿ: ಗೌರೀಶ ಕಾಯ್ಕಿಣಿ	
ಕಾವ್ಯದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ - ಅದರ ಸಾರ ಇಲ್ಲವೆ ಅದರ ಮೂಲ	03
ಅನು : ಡಾ ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ	
ಹಾಡು ಮತ್ತು ಕವಿತೆಗಳ ನಡುವಿರುವ ಭೇದ	08
ಚೈತ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಹಾಗೂ ಅಧಿಮಾನಸ ಸ್ಫೂರ್ತಿ	09
ಮಂತ್ರ	10
ಕಾವ್ಯ ರಚನೆಯ ಕ್ರಿಯೆ ಹಾಗೂ ಸಾಧನೆ	11
ಕಾವ್ಯದಿಂದ ದೊರಕುವ ಸಹಾಯ	13
ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಕಾವ್ಯ	14
ಭಾಗ II : ಕವಿತೆಗಳು	
A God's Labour - ದೇವನೊಬ್ಬನ ಶ್ರಮ	18
To the hill-tops of silence - ನಿಶ್ಚಲ ನೀರವತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಗುಡ್ಡಗಳ ತುದಿಗಳೆಡೆಗೆ	26
Evolution - ಉತ್ಪಾಂತ್ಯ	26
Because Thou Art - ನೀನಿರುವುದರಿಂದಾಗಿ	28
To R - On Her Birthday - ಆರ್(R)ಳಿಗೆ ಅವಳ ಜನ್ಮದಿನದಂದು	30
In some faint down - ಯಾವುದೋ ಮಂದ ನಸುಕಿನಲಿ	32
Ocean Oneness - ಮಹಾಸಾಗರದ ಅನನ್ಯತೆ	32
The Infinitesimal Infinite - ಸೂಕ್ಷ್ಮಾತ್ಮಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅನಂತ	34
The Dwarf Napoleon (Hitler, Oct.1939) -	34
ಕುಳ್ಳ ನೆಪೋಲಿಯನ್ (ಹಿಟ್ಲರ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 1939)	
The Miracle of Birth - ಜನ್ಮ ಎಂಬ ಪವಾಡ	38
Moments - ಕ್ಷಣಗಳು	40
Krishna - ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ	40
The Stone Goddess - ಶಿಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿದ ದೇವಿಯ ಮೂರ್ತಿ	42
The Meditations of Mandavya - ಮಾಂಡವ್ಯನ ಧ್ಯಾನಗಳು	42
Surrender - ಶರಣಾಗತಿ	44
The End - ಕೊನೆ	46
One day : The Little More - ಒಂದು ದಿನ: ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು	48
An Excerpt from 'Savitri' - ಸಾವಿತ್ರಿ ಮಹಾಕಾವ್ಯದಿಂದ ಆಯ್ದು ಸಾಲುಗಳು	48
ವಾರ್ತಾಪತ್ರ	54

ಭಾಗ - I : ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಕಾವ್ಯದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ - ಅದರ ಸಾರ ಇಲ್ಲವೆ ಅದರ ಮೂಲ*

(9/29-35) ವಿವೇಚಕ ವಿಚಾರವು ತತ್ವವೇತ್ತನ ಸಾರಭೂತ ಪ್ರತಿಭಾ ಗುಣವಿರುವಂತೆ, ವಿಶ್ಲೇಷಣಾತ್ಮಕ ಅವಲೋಕನ ವಿಜ್ಞಾನಿಯ ಸಹಜ ಪ್ರತಿಭೆಯಾಗಿರುವಂತೆ ದರ್ಶನವು ಕವಿಯ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ. 'ಕವಿ' ಇದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಮಾರ್ಗೀಯ (classical) ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಪದ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸುವ ಯಾರಿಗೂ, ಗದ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸುವವನಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ವೈದಿಕ ವಾಚ್ಯದಲ್ಲಿ ಕವಿ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥ ದ್ರಷ್ಟಾರ, ತನ್ನ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಉತ್ಸಾಹ (inspired) ಶಬ್ದವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡವನು. ಪೂರ್ವ ಸೂರಿಗಳ (ancients) ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ಸತ್ಯದ ದ್ರಷ್ಟಾರ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಕ. ಇಂದು ನಾವು ಈ ಆದರ್ಶದಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ದೂರ ಅಲೆದು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ, ಕೇವಲ ಕಿವಿಯ ಸೊಗಸು ಮತ್ತು ರಸಾಸಕ್ತಿಯ ಶಕ್ತಿಯ ರಂಜನೆಯನ್ನು ಅವನಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಎಲ್ಲ ಮಹತ್ ಕಾವ್ಯವು, ಸಹಜ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ, ತನ್ನ ಗುರಿಯ ಹಾಗೂ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣತೆಯ ಉಚ್ಚತರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಕೆಲವೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಕಾವ್ಯವೂ ಒಂದು ಕಲೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದು ನಮ್ಮ ಒಳಗಿನ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನುಡಿಯುವ ದಾದ್ದರಿಂದ-ಏಕೆಂದರೆ ಕಿವಿಯು ಕೇವಲ ಅದರ ಭೌತಿಕ ದ್ವಾರವು, ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಒಳಗಿನ ಕೇಳುವಿಕೆಗೆ ನಿಜವಾದ ರಂಜನೆ ಇರುವುದರಿಂದ - ಮತ್ತು ಕವಿಯು ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮೈದಾಳಿಸಿದ್ದನ್ನು ನಮ್ಮೊಳಗೇ ನಾವು ಬದುಕುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಅವನ ಉದ್ದೇಶವಾದ್ದರಿಂದ ಅವನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತೆರೆಯುವುದು ಒಂದು ಒಳನೋಟ ಮತ್ತು ಈ ಒಳನೋಟವನ್ನು ಅವನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಅದು ಅವನಲ್ಲಿ ಉತ್ಕಟವಾಗಿ ಮೂಡಿರಬೇಕು.

ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರಿಗೆ ಪ್ರಕೃತಿ, ಜೀವನ, ಮಾನವ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲದರ ವಿಶಾಲವಾದ, ಬಲಿಷ್ಠವಾದ, ಅರ್ಥಪ್ರಕಾಶಕ ಮತ್ತು ಅಂತಃಪ್ರೇರಣೆಯ ದರ್ಶನವಿರುವುದೋ ಮತ್ತು ಯಾರ ಕಾವ್ಯವು ಆ ದರ್ಶನದಿಂದ ಅದನ್ನು ಆವಿಷ್ಕರಿಸುವ ಪರಮೋಚ್ಚ ಉಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆಯೋ ಅಂಥವರೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ ಕವಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ.

* ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ರಚಿಸಿದ Future Poetry ಗ್ರಂಥವನ್ನು ದಿ.ಗೌರಿಶ ಕಾಯ್ಕಿಣಿ ಅವರು "ಭವಿಷ್ಯ ಕಾವ್ಯ" ಎಂದು ಅನುವಾದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಲೇಖನವನ್ನು ಆ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. -(ಸಂ)

ಹೋಮರ್, ಷೇಕ್ಸ್ಪಿಯರ್, ಡಾಂಟೆ, ವಾಲ್ಮೀಕಿ, ಕಾಳಿದಾಸ-ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲಿಯೂ ಎಷ್ಟೇ ವಿಭಿನ್ನರಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರ ಹಿರಿಮೆಯ ಮೂಲಭೂತ ಲಕ್ಷಣವೆಂದಾಗಿ ಇದೊಂದನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಂದಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯು ಸಾರತಃ ಇರುವುದು ಹಿರಿದಾದ ವಿಚಾರ ಸತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ, ಇಲ್ಲವೆ ಹೆಚ್ಚು ವಿಪುಲವಾದ ಪ್ರತಿಮಾ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೂ ಅಲ್ಲ, ಇಲ್ಲವೆ ಭಾವನೆ ಮತ್ತು ವಿಶಾಲಾವೇಶಗಳ ಹೆಚ್ಚು ಭೇದಕವಾದ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅವರು ಪಡೆದಿರಬಹುದು. ಒಬ್ಬನು ಒಂದು ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವರಸಂಪನ್ನನಾಗಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಇನ್ನೊಂದು ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಇತರ ಶಕ್ತಿಗಳು ಅವರ ಕಾವ್ಯಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸಲಕರಣೆಗಳಾಗಿದ್ದವೇ ಹೊರತು ಅದರ ಸಾರಸತ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಮೂಲವೂ ಅಲ್ಲ. . . .

ದೃಷ್ಟಿಯೇ ಕಾವ್ಯದ ಸಾರಭೂತ ವರದಾನ. ನಾವು ಹೀಗೂ ಹೇಳಬಹುದು: ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಚಾರಗಳ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನ ಮಾದರಿಯ ಕವಿಯು ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಈ ವಿಶ್ವವನ್ನು, ಇತರ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು, ದೇವರನ್ನು, ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು, ಜೀವಜಾತದ ಜೀವನವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಶಬ್ದ ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು, ಸೃಜನಶೀಲ ಛಂದೋಲಯವನ್ನು ಹರಿಯಲು ಬಿಡುವ ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮನು (soul), ಹೀಗೆ ಹರಿದು ಬರುವವೆಲ್ಲವೂ ಅವನ ಅಭಿವ್ಯಂಜಕ ದೇಹವಾಗುವವು. ಹಿರಿಯ ಕವಿಗಳು ಈ ಆದರ್ಶಚಿತ್ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕೆಲವೊಂದು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮೂಡಿಸಬಲ್ಲವರು. 'ಕವಯಃ ಸತ್ಯಶ್ರುತಾಃ' ಕವಿಗಳು ಕಾವ್ಯದ ಸತ್ಯವನ್ನು ನೋಡುವವರು ಮತ್ತು ಅದರ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳುವವರು.

ಇಂದಿನ ದಿನಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಮನಸ್ಸಿನ ಒಲವು ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಕ್ಕೇ ಪ್ರಬಲವಾದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಡುವತ್ತ ವಾಲಿದೆ. ಜೀವನ ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿನ ಬಗೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯ ಬೌದ್ಧಿಕ ತೊಂದರೆ ಮತ್ತು ತಲ್ಲಣ-ಉಲ್ಲಣಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಯುಗದಲ್ಲಿ ನಾವು ಈಗ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಬದುಕಿನೊಂದಿಗೆ ತೆಕ್ಕಬಿದ್ದು ಹೋರಾಡಿ ಅದನ್ನು ಅಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಯುಗವು ಮಾನವನ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಪ್ರಚಂಡವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ-ಆತ್ಮಜ್ಞಾನದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲದ ಇತರ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅನೇಕ ಸಲ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳ ಒಗಟಿನ ಗೂಢಾರ್ಥವನ್ನು, ಓದಲೇಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟು ಜಗತ್ತುಗಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಲಿಪಿಯನ್ನು ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಓದಲು ನಾವು

ಹಲವು ನಿಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಅರಸುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಬಹಳಷ್ಟು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮೌನದಿಂದ ಇದ್ದು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ವಿರಾಮ ದೊರಕಿಸುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ನಾವು ಜೀವಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಯೋಚಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಈ ಸಾಹಸದಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ತನ್ನ ಹಿರಿದಾದ ಭಾಷಾಪ್ರಭುತ್ವದಿಂದ ನಮಗೆ ನೆರವಾಗಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಂಡ ಹಾಗೂ ಅರಸುತ್ತಿರುವ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಗಳಿಗೆ ಸಂದೇಶವೆಂದು ನಾವು ಹಾಡಿನ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಇಲ್ಲವೆ ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ದರ್ಶನದ ಭವ್ಯತೆಯನ್ನು ಅವನಿಂದ ಬೇಡುವುದಿಲ್ಲ. . . .

ಕವಿ-ದ್ರಷ್ಟಾರನು ದಾರ್ಶನಿಕನಿಂದ ಇಲ್ಲವೆ ಪ್ರವಾದಿಯಿಂದ ಭಿನ್ನವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುವನು, ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವನು ಬೇರೊಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ದನಿಗೈಯುವನು. ಪ್ರವಾದಿಯು ದೈವೀ ಸತ್ಯವನ್ನು ದೇವನ ವಾಣಿಯೆಂದಾಗಿ ಇಲ್ಲವೆ ದೈವೀ ನಿಯಮವೆಂದಾಗಿ ಘೋಷಿಸುವನು, ಅವನು ಆ ಸಂದೇಶ ಕೊಡುವವನು. ಕವಿಯು ದೈವೀ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅದರ ಸೌಂದರ್ಯದ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ, ಅದರ ಸಂಕೇತದಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿಮೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಕಾಣಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಇಲ್ಲವೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕಾರ್ಯಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಜೀವನದ ಕಾರ್ಯಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ, ಅಷ್ಟು ಮಾಡಿದಾಗ ಅವನ ಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲ ಮುಗಿಯಿತು. ಅವನು ಅದರ ವಿಶದ ವಕ್ತಾರನಲ್ಲ, ಇಲ್ಲವೆ ಅಧಿಕೃತ ಹರಿಕಾರನಲ್ಲ. ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಯ ವ್ಯವಹಾರವು ದೈವೀ ಸತ್ಯವನ್ನು ವಿವೇಚಿಸುವುದು, ಅದರ ಅಂಗಗಳನ್ನು, ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಂದು ಇನ್ನೊಂದರ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಬರುವಂತೆ ಇರಿಸುವುದಾಗಿದೆ, ಕವಿಯ ವ್ಯವಹಾರವು ದೈವೀಸತ್ಯದ ನೋಟಗಳನ್ನು, ಅವುಗಳ ಜೀವಂತ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಹಾಗೂ ಅವು ಮೈದಾಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು, ಇಲ್ಲವೆ ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ-ಅದು ತೀರಾ ತತ್ವಜ್ಞಾನದ ಭಾಷೆಯಾದುದರಿಂದ - ಆ ಸತ್ಯದ ಮುಖಚರ್ಯೆ, ಮುದ್ರೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಅದರ ದರ್ಶನದಿಂದ ಉತ್ತೇಜಿತರಾಗಿ ಅದರ ಪ್ರತಿಮೆಯ ಸೌಂದರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುವುದು. . . .

ಇತ್ತೀಚೆಲಾಗಿ ರೋಮನ್ ಕವಿಗಳ ತಪ್ಪನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾವು ನಮ್ಮ ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ತಿಳಿಗೊಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆ ಬೌದ್ಧಿಕ ಒಲವು ಇನ್ನೂ ಅತಿಕ್ರಮಣದ ಗಂಡಾಂತರಕಾರಿಯಾದ ಕೆಚ್ಚನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕಲಿಸುವ, ಉಪದೇಶಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ, ಜೀವನದ ವೀಕ್ಷಕನಾಗುವ ಮತ್ತು ವಿಮರ್ಶಕನಾಗುವ ಒಲವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ, ಕಾವ್ಯ “ಜೀವನದ ವಿಮರ್ಶೆ” ಎಂಬ ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ ಅರ್ನಾಲ್ಡನ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಗೆ ಒಂದು ಪರಿಹಾರಕ ವಿಶೇಷಣವಿದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಗಂಡಾಂತರಕಾರಿಯಾದುದು ಬೇರಾವುದೂ ಇರಲಾರದು. ನಮ್ಮ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ

ಮಾರಕವಾಗುವಂತೆ ಜೀವನದ ತಾತ್ವಿಕ ಇಲ್ಲವೆ ವಿಮರ್ಶಕನ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕಾವ್ಯದ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಹೊದಿಸುವುದೇ ಆ ಗಂಡಾಂತರವು. ಅಮೂರ್ತ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮೂರ್ತ ಪ್ರತಿಮೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಲೀಸಾಗಿ ಬೆಸೆಯುವ ಬೌದ್ಧಿಕ ಯುಕ್ತಿಚಾತುರ್ಯಗಳೊಡನೆ, ರೂಪಕ ಕಥೆಯು ಕಾವ್ಯದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ದಾಳಿ ಇಕ್ಕುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬಹುತೇಕ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಬಲಿಬಿದ್ದ ಬೌದ್ಧಿಕ ರೋಗದ ಇನ್ನಿತರ ಲಕ್ಷಣಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾವ್ಯದ ಹುಟ್ಟು ಕಸುವು ಅದರ ಕಾಣಿಕೆಯಲ್ಲಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಅದರ ವಿಚಾರ-ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದರ ಕ್ಷೇಮವೂ, ಭದ್ರತೆಯೂ ಈ ದರ್ಶನದ ಹುಟ್ಟು ತತ್ವಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿದೆಯೇ ಇದೆ ಹಾಗೂ ಅದರ ಊಹನೆ, ವಿಚಾರ, ಭಾವನೆ, ಮಂಡನೆ ಮತ್ತು ರಚನೆಗಳು ಆ ದರ್ಶನದಿಂದಲೇ ಏಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅದು ಕೊನೆಯ ರೂಪ ತಾಳುವ ಮುಂಚೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಇದೆ-ಎಂಬುದನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುವುದು ಒಳಿತು, ಜೀವನದ ಕಾವ್ಯಮಯ ದರ್ಶನವು ಅದರ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ, ಬೌದ್ಧಿಕ ಅಥವಾ ತಾತ್ವಿಕ ನೋಟವಲ್ಲ, ಅದು ಆತ್ಮ-ದೃಷ್ಟಿ, ಆಂತರಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದಾಗುವ ಗ್ರಹಿಕೆ. ಮಂತ್ರವೂ ಕೂಡ ತನ್ನ ಸತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಾರ್ಶನಿಕ ಸತ್ಯದ ಕಾವ್ಯಮಯ ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದು ದೇವರನ್ನೂ, ನಿಸರ್ಗವನ್ನೂ, ವಿಶ್ವವನ್ನೂ ಅಂತಃಸತ್ಯವನ್ನೂ, ಹೊರಗಣ್ಣಿಗೆ ಗೊಡ, ಗುಹ್ಯವಾದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ, ಅವುಗಳ ಬಾಳಿನ, ಇರುವಿಕೆಯ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನೂ ನೋಡುವ ಆತ್ಮದ ದರ್ಶನದಿಂದ ಉಗಮ ಹೊಂದುವ ಛಂಧೋಬದ್ಧ ಆವಿಷ್ಕಾರ ಇಲ್ಲವೆ ಅಂತಃಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿದೆ.

ಜೀವನದ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಕಲೆಯು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಬಾಳಿನ ನೋಟವನ್ನು ಕುರಿತು ತಾರತಮ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ವಿಧಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಆತ್ಮನಿಷ್ಠ ಅಥವಾ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಅಥವಾ ವಾಸ್ತವವಾದಿ ಇಲ್ಲವೆ ಆದರ್ಶವಾದಿ ದೃಷ್ಟಿಯ ಆವಶ್ಯಕತೆ, ಆದರೆ ಆ ತಾರತಮ್ಯಗಳು ಪ್ರಕಾಶ ನೀಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದಾರಿತಪ್ಪಿಸುವಂತಹವಾಗಿದ್ದವು. ಒಬ್ಬ ಕವಿಯು, ನಿಜವಾಗಿ, ವಸ್ತುಗಳ ಮೂರ್ತರೂಪದ ಮಂಡನೆಯಲ್ಲಿ ಮೀರಿದ ಕೌಶಲವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಹುದು, ಕೇವಲ ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠವಾದುದರ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿತ ಸಾಧಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ನಿಶ್ಚಿತತೆ ಹೊಂದಿರಬಹುದು, ಇಲ್ಲವೆ ತಡವರಿಸಬಹುದು. ಇದು ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕವಿ ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠವಾದ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಚ್ಛಂದವಾಗಿ ವಿಹರಿಸಬಹುದು, ಮೂರ್ತರೂಪವಾದುದರಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಪರಿಣಿತನಾಗಿರಬಹುದು.

ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಉನ್ನತ ಶ್ರೇಣಿಯ ಕವಿಗಳಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ಕಾವ್ಯವು ಜೀವಂತವಾಗಿ ಒಡೆದದ್ದು ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಆಗಲು ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯ ಅಗತ್ಯವಿರುವಂತೆಯೇ ಇನ್ನೊಂದು ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ಅತಿ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ಮಂಡನೆಯೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಒಳಗಿನ ನೋಟದಿಂದ ಸೃಜನದ ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲವೆ ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ನೋಡಲಾದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕುರಿತು ವ್ಯಕ್ತಿವಿಶಿಷ್ಟ ಅರ್ಥಕಲ್ಪನೆ ಮತ್ತು ರೂಪಾಂತರ ಇವುಗಳಿಂದ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಕವಿಯು ತನ್ನೊಳಗಿಂದಲೇ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾನೆ ಹೊರತು ತಾನು ಕಾಣುವ ಹೊರಗಿನ ಸಂಗತಿಯಿಂದಲ್ಲ. ಹೊರಗಿನ ನೋಟವು ಒಳಗಿನ ದರ್ಶನವನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೆರಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲವಾದರೆ, ಅವನ ಕೃತಿಯು ಸಜೀವ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗದೆ ಒಂದು ಯಾಂತ್ರಿಕ ರಚನೆ ಮತ್ತು ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ಕೂಡಿಸಿ ಇಡುವಿಕೆಯಾಗಬಹುದು.

ಕೇವಲ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠವಾಗಿರುವುದು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಲೆಯ ಮಟ್ಟದಿಂದ ಛಾಯಾಚಿತ್ರಣದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕೆಳಗಿಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಯಥಾರ್ಥ ಮಂಡನೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಿಕ್ಕೆ ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಶೂನ್ಯಬಿಂದುವಿಗೆ ಇಳಿಸುವ ಯತ್ನವು ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ವಿಹಿತವೇ ಹೊರತು ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ನಾವು ಇನ್ನೂ ಹಿರಿದಾದ ಸತ್ಯವನ್ನೋ, ವಾಸ್ತವತೆಯನ್ನೋ ಪಡೆಯುವಂತೆ ಇಲ್ಲ, ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದೇ ಆದೀತು. ಏಕೆಂದರೆ ವಸ್ತುಗಳ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಅಥವಾ ಮಂಡನೆಯು ತನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ-ಆ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಇಂದ್ರಿಯ ಸಂವೇದನೆ ಮತ್ತು ನಿರೀಕ್ಷಕ ತರ್ಕಬುದ್ಧಿಯದು-ಅದು ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ನಿಜವಾದದ್ದಲ್ಲ, ಅದು ಸಮಗ್ರ ಸತ್ಯವಲ್ಲ, ಇಲ್ಲವೆ ವಸ್ತುಗಳ ಇಡಿಯಾದ ದರ್ಶನವಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಅವುಗಳ ವಿಧಾನವನ್ನು, ಯಾಂತ್ರಿಕತೆಯನ್ನು, ಯಾಂತ್ರಿಕ ನಿಯಮವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಒಳ ಬಾಳನ್ನಾಗಲಿ ಚೈತನ್ಯ ಸತ್ವವನ್ನಾಗಲಿ ಅಲ್ಲ. . . .

ಈ ತಾರತಮ್ಯ ಭೇದಗಳಲ್ಲಿ ಭದ್ರತೆ ಇಲ್ಲ, ಕವಿಗಾಗಿ ಒಂದು ನಿಯಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಡಲು ಬರುವಂತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಕವಿಯು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತಾನಿದ್ದಂತೆ ಇರುವುದರ ಹಾಗೂ ತಾನು ನೋಡುತ್ತಿರುವುದರ ಮೂಲಕ ಸಾಗಬೇಕು, ಇದಕ್ಕೆ ಹೊರತಾಗಿ ತನ್ನೊಳಗಿನ ಕವಿತ್ವದ ಜೀವಂತ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು, ಕೃತಕ ನಿಲುವುಗಳ ವನವಾಸಕ್ಕೆ ಬೀಳಬಾರದು.

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಹಾಡು ಮತ್ತು ಕವಿತೆಗಳ ನಡುವಿರುವ ಭೇದ

(9/423-24) ಹಾಡು ಕವಿತೆಯ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರವಲ್ಲ-ಇಲ್ಲವೆ ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಹಾಗಿರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಅತಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಹಾಡುಗಳಿವೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಕವಿತೆಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗದು. ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಹಾಡುಗಳ ರಚನಾಕಾರರನ್ನಾಗಲಿ, ಗೀತ ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚಿಸುವವರನ್ನಾಗಲಿ ಕವಿಗಳ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಏಶಿಯಾದಲ್ಲಿ ಹಾಡಿನ ಗುಣವನ್ನು ಕಾವ್ಯದ ಮೌಲ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಜೋಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕಾವ್ಯ ರಚನೆ ಹಾಗೂ ಹಾಡುಗಳ ರಚನೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಬಹುದಾದರೂ ಅವು ಭಿನ್ನ ಕಲೆಗಳೇ ಆಗಿವೆ; ಏಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿರುವ ತತ್ವ ಮತ್ತು ಗುರಿ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಇಲ್ಲವೆ ಸಂಗೀತ ಅಥವಾ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆಯ ಅನುಭೂತಿ ಪಡೆಯುವುದರ ನಡುವಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬರಹದ ನಿಖರವಾದ ಅರ್ಥದ ಮೂಲಕ ಇಲ್ಲವೆ ಸಂಗೀತದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಸೂಚನೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಮಿಡಿಯುವ ಭಾವದ ಮೂಲಕ ಆತ್ಮವನ್ನು ತಲುಪುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಕಾವ್ಯದ ಕೇವಲ ಬೌದ್ಧಿಕ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಅಂದರೆ ಆದರೊಳಗಿರುವ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು, ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ, ನಿಜವಾಗಿ ಆ ಕಾವ್ಯದ ಗುಣಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಒಂದು ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದಷ್ಟೇ ಇದ್ದರೆ ಅದು ನಿಜವಾದ ಕಾವ್ಯವೂ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಆಸ್ವಾದನೆಯ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಿಜವಾದ ಕಾವ್ಯವು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಏನನ್ನೋ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ಅದೇ ಅದರ ಮಹತ್ವದ ಹಾಗೂ ಸಾರಭೂತವಾದ ಭಾಗ. ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ತಾಳಬದ್ಧತೆಯಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಅದರದೇ ವಿಶಿಷ್ಟ ಛಂದೋಗತಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಈ ಛಂದೋಗತಿಯೇ ಈ ಹೆಚ್ಚಿನ ಏನೋ ಒಂದು ಪದಗಳ ಮೂಲಕ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಪದಗಳೇ ಸ್ವತಃ ಅದನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲವೆ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೊರತರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವೇ ಪದಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ, ಛಂದೋಗತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬರೆದರೆ ಇಲ್ಲವೆ ಛಂದೋಗತಿ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ಆ ಪದಗಳು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಭಾವೋದ್ದೀಪ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲವೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಏನೋ ಒಂದು ಆಂತರಿಕ

ಹುರುಳು ಅಥವಾ ಸೂಚನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ತಟ್ಟಿದ ಭಾವನೆ ಅಥವಾ ಅನುಭವವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಜೀವಭಾವ ಇಲ್ಲವೆ ಜೀವನಾನುಭವವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಮಾನಸಿಕ ಭಾವೋದ್ದೀಪ್ತಿ, ದರ್ಶನ ಅಥವಾ ಅನುಭವವಾಗಿರುತ್ತದೆ, (ಕೇವಲ ವಿಚಾರವೊಂದಲ್ಲ). ಆ ಆಂತರಿಕ ಅನುಭವದ ಅಲ್ಪಮಾತ್ರವನ್ನಾದರೂ ಮರು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಲು ಶಕ್ತರಾದಾಗ-ಪೂರ್ತಿ ಅನುಭವವನ್ನೇ ಅಲ್ಲಿ-ಆ ಕಾವ್ಯ ಕೊಡಬಹುದಾದುದನ್ನು ದೊರಕಿಸುತ್ತೀರಿ, ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ.

ಕವಿತೆ ಮತ್ತು ಹಾಡು ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ನಿಜವಾದ ಭಿನ್ನತೆಯೆಂದರೆ ಇದು; ಸಂಗೀತದ ತಾಳಬದ್ಧತೆಗೆ ಒಗ್ಗುವಂತೆ ಹಾಡನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ; ಅವಶ್ಯವಾದ ಛಂದೋಗತಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಪದಗಳ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕವಿತೆಯನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡೂ ಛಂದೋಗತಿಗಳು ಬಹಳ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ಕವಿತೆಯನ್ನು (ಯಾವಾಗಲೂ) ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಂಗೀತಕ್ಕೊಳಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕವಿತೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿದಾಗ ಇಲ್ಲವೆ (ಆ ಉದ್ದೇಶ ವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ) ಬರೆದ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಚಲನೆಯೊಂದಿದ್ದು ಅದನ್ನು ಸಂಗೀತದ ತಾಳಬದ್ಧತೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವುದು ಸುಲಭವಾದಾಗ ಆ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಬಗೆಯ ಛಂದೋಗತಿಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಭಾವಗೀತೆಗಳ ಪ್ರಕಾರದ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದಿರುವುದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ, ಉಳಿದ ಬಗೆಯ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗಿರುವುದು ವಿರಳ. ಹಾಡಿನ ಒಂದು ಗುಣಲಕ್ಷಣವಿದೆ, ಅದೆಂದರೆ ಅದು ತನ್ನ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಸರಳವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ ತೃಪ್ತಿಪಡೆಯುವುದಾಗಿದೆ. ಅದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಇಲ್ಲವೆ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿಸುತ್ತದೆ. ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲಾಗದ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಸಂಗೀತ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಅದು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಈ ವಾಕ್-ಸಂಯಮವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಪಾಲಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶಬ್ದ ಕೆಲವು ಸಲ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತದೆ.

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಚೈತ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಹಾಗೂ ಅಧಿಮಾನಸ ಸ್ಫೂರ್ತಿ

(9/364) ಸುಂದರವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬಲ್ಲ ಚೈತ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮೂಲವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಚೈತ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾದುದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮುಖಗಳಿವೆ-ಸ್ವತಃ ಆತ್ಮದ ತತ್ವವೇ ಇರುತ್ತದೆ, ಅದು ಆತ್ಮದ ಎಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಚೈತ್ಯಾತ್ಮಿಕ

ವ್ಯಕ್ತಿವಿಶಿಷ್ಟತೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಅದು ಒಂದು ಜೀವನದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಹೊಂದುತ್ತ ಬಂದಿರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಇಲ್ಲವೆ ಸದ್ಯದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯೆಗಾಗಿ ಮುಂದಿರಿಸಿದ್ದನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಚೈತ್ಯಸತ್ಯ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತನ್ನ ಮಾನಸಿಕ, ಪ್ರಾಣಿಕ ಹಾಗೂ ದೈಹಿಕ ಉಪಕರಣಗಳ ಮೂಲಕ ತನ್ನನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ತನ್ನ ಪೂರ್ತಿ ಛಾಪನ್ನು ಅಪರೂಪವಾಗಿ, ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮರೆಸಿಟ್ಟು, ಛಾಯಾವ್ಯತವಾದ ಅದರ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತೊರೆದು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವದ ಮೇಲಿನ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಅದರ ಪೂರ್ತಿ ಛಾಪು ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅದು ಎಲ್ಲ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬಲ್ಲದು. ಏಕೆಂದರೆ ಚೈತ್ಯಸತ್ತೆಯ ಸ್ವರ ಶಿರದ ಮೇಲೆ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವರಗಳ ಸ್ವರಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಅದು ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯಲ್ಲಿ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ, ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ದರ್ಜೆಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕದಾದ ಮಾಧುರ್ಯ, ಸೂಕ್ಷ್ಮಸೌಂದರ್ಯ ಇರುತ್ತವೆ, ಅಲ್ಲಿ ಭಾವನೆಯ ಗಾಢವಾದ ಸೌಂದರ್ಯವಿರುತ್ತದೆ, ನಿಜವಾದ ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ, ನಿಕಟವಾದ ಭಾಷೆ ಇರುತ್ತವೆ. 'ಮಾಧುರ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶ' ಎಂಬ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಚೈತ್ಯದ ಸ್ವಭಾವದ ತಿರುಳೆಂದು ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸ್ವರವು, ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಾಗ, ಅವುಗಳಿಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಉಚ್ಚರಣೆಯನ್ನು (ವಚನವನ್ನು), ಪ್ರಕಾಶದ ಶ್ರೇಷ್ಠತರ ವೈಭವವನ್ನು, ಬಲವತ್ತರವಾದ ಮಾಧುರ್ಯವನ್ನು, ಸಾಮರ್ಥ್ಯಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರ, ಬಲ ಹಾಗೂ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶಗಳಿರುವ ಉಸಿರನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಮಂತ್ರ

(9/199-200) ವೈದಿಕ ಕವಿಗಳಿಗೆ ಮಂತ್ರದ ಅರ್ಥ ಸ್ಫೂರ್ತಿಪಡೆದ, ತೆರೆದು ತೋರಿಸಲಾದುದರ ದರ್ಶನವಾಗಿತ್ತು, ಮತ್ತು ದರ್ಶಿಸಲಾದುದನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿತ್ತು, ಅದರೊಂದಿಗೆ ಸಿದ್ಧಿಯೊಂದು ಜೊತೆಗೊಡುರುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ವಾರಸ್ಯವಿಲ್ಲದ ಆದರೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಆಧುನಿಕ ಶಬ್ದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಾದರೆ ಅದು ದೇವನ ಅತಿ ಆಳದ ಸತ್ಯ, ಆತ್ಮ, ಮನುಷ್ಯ, ಪ್ರಕೃತಿ, ವಿಶ್ವ, ಜೀವನ, ವಿಷಯ, ಯೋಚನೆ, ಅನುಭವ, ಕಾರ್ಯ ಇವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತಾದ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆತ್ಮದ ಛಂದಸ್ಸಿನ ರೆಕ್ಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬಂದ ಚಿಂತನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ದರ್ಶನವನ್ನು

ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಲಾಗದು, ದರ್ಶನ ಹಾಗೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಇವುಗಳದು ಒಂದೇ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆಯೇ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಸತ್ಯವನ್ನು- ಅದನ್ನು ನಾವು ಸಿದ್ಧಿಯೆಂದು ಅರ್ಥೈಸುತ್ತೇವೆ-ಜೀವಿಸುವುದನ್ನು ಅವೆರಡರಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಅದರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅದು ತನ್ನ ವಶದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಇವು ಪ್ರಕಾಶಮಯ ಶಬ್ದದ ರೂಪ ಧರಿಸುವ ಆ ಆಂತರಿಕ ದರ್ಶನ ಹಾಗೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ (ಶ್ರುತಿ) ಇವುಗಳ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ನಿರ್ಮಾತೃನಿಗೆ ಇಲ್ಲವೆ ಆದರೆ ಮಾನವೀವಾಹಿನಿಯಾಗುವವನಿಗೆ ಮೊದಲು ಬರಬೇಕು ಇಲ್ಲವೆ ಜೊತೆಗೂಡಬೇಕು. ಮಂತ್ರವು ಹೃದಯದ ಮೂಲಕ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ, ಯೋಚಿಸುವ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಆಕಾರ ತಳೆಯುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲವೆ ಅದನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೂಡಿ ಹಾಕಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅದು ಕಂಡುಕೊಂಡ ಯಾವ ಸನಾತನ ದೇವನ ಸತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅವನ ಒಂದು ಮುಖ ಇಲ್ಲವೆ ಒಂದು ರೂಪವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಅವನ ರಥವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಂತ್ರದ ದೃಷ್ಟಾರನಾದ ಕವಿಯು ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಲು ಯೋಗ್ಯನಾದ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ, ನಮ್ಮ ಈ ಶಬ್ದ ನಿಜವಾದ ಮಂತ್ರವಾಗಿದ್ದರೆ, ಆ ಮೂರೂ ವಿಷಯಗಳು ಅಂದರೆ ಹೃದಯ, ಯೋಚಿಸುವ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಮಂತ್ರದ ದೇವತೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬರಲೇಬೇಕು. ಆಳಾತಿ ಆಳದಲ್ಲಿರುವ ಸತ್ಯದ ದರ್ಶನದೊಂದಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಜೊತೆಗೆ ಬರಬೇಕು, ಅದರ ಆಳಾತಿ ಆಳದಲ್ಲಿರುವ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ವಶವರ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಅದು ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದರೊಂದಿಗೆ ಶಬ್ದದ ಛಂದೋಬದ್ಧ ಸಂದೇಶ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ದೈವೀ ಸತ್ಯದ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಜೊತೆಗೆ ಬರಬೇಕು ಇಲ್ಲವೆ ಕೂಡಲೆ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು.

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಕಾವ್ಯ ರಚನೆಯ ಕ್ರಿಯೆ ಹಾಗೂ ಸಾಧನೆ

(9/504) ಕಾವ್ಯ ರಚನೆ ಸಾಧನೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬರಲಾರದೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟ, ಅದು ಕೇವಲ ಹಿಮ್ಮೇಳದಂತಿರಬಹುದು. (ಭಕ್ತಿ, ಶರಣಾಗತಿ ಇಂತಹ) ಭಾವನೆಯಿದ್ದರೆ ಕಾವ್ಯರಚನೆ ಅದನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಬಹುದು ಇಲ್ಲವೆ ದೃಢೀಕರಿಸಬಹುದು, ಅನುಭವವಿದ್ದರೆ ಅದು ಅನುಭವವನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಬಹುದು ಹಾಗೂ ಅನುಭವದ ಶಕ್ತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಲ ನೀಡಬಹುದು. ಉಪನಿಷತ್, ಗೀತೆ ಇಂತಹ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದುವುದು, ಇಲ್ಲವೆ ಭಕ್ತಿಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡುವುದು, ಒಂದು ಇಲ್ಲವೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕವಾಗುವಂತೆ ಕಾವ್ಯರಚನೆ ಕೂಡ ಸಹಾಯಕವಾಗಬಲ್ಲದು.

ಅಲ್ಲದೆ ಅದು ಬಾಹ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ ಹಾಗೂ ಆಂತರಿಕ ಮನಸ್ಸು ಇಲ್ಲವೆ ಪ್ರಾಣಿಕ ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಮಾರ್ಗ ಮಾಡಿಕೊಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಅಲ್ಲಿಗೇ ನಿಂತುಬಿಡುವುದಾದರೆ ಬಹಳಷ್ಟನ್ನೇನೂ ಗಳಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಧನೆಯೇ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಾಧನೆಯೆಂದರೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದು, ಸತ್ತೆಯನ್ನು ಮುಡುಪಾಗಿರಿಸುವುದು, ಚೈತ್ಯವನ್ನು ಆಂತರಿಕ ಮನಸ್ಸು ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಣಿಕಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿರಿಸುವುದು, ಭಗವಂತನ ಸಂಪರ್ಕ ಹಾಗೂ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ, ಎಲ್ಲ ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಶರಣಾಗತಿ, ಭಕ್ತಿ, ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಇರುವ ದಿವ್ಯಾತ್ಮ, ಸ್ವಭಾವದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಹಾಗೂ ಚೈತ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪರಿವರ್ತನೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಇರುವುದಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸಿದರೆ, ಕೇವಲ ಕಾವ್ಯರಚನೆ, ಮನಸ್ಸಿನ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಪರ್ಕಗಳು ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆವರಿಸಿದರೆ, ಆಗ ಅದು ಸಾಧನೆಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕಾವ್ಯವನ್ನು ನಿಜವಾದ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ರಚಿಸಬೇಕು, ಕೀರ್ತಿ ಗಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಸ್ವ-ಸಂತೃಪ್ತಿ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬರೆಯಬಾರದು, ಆದರೆ ಭಗವಂತನೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರೇಯ ಮೂಲಕ ಇಲ್ಲವೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನದೇ ಆಂತರಿಕ ಸತ್ತೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಾಗಿ ಬರೆಯಬೇಕು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ಭಕ್ತಿ ಗೀತೆಗಳನ್ನು, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟು ಹೋದ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದವರ ಹಾಗೆ ಕಾವ್ಯರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಕೇವಲ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಾಹಿತಿಗಳ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಬರೆದರೆ ಸಹಾಯಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕರ್ಮಗಳು ಇಲ್ಲವೆ ಧ್ಯಾನ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಇಡೀ ಸತ್ತೆಯನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಉಳಿದೆಲ್ಲದರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಪಡೆದು, ಮುಡಿಪಾಗಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಹಾಗೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಭಿಪ್ರೇಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

*

(9/505) ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕಲಾವಿದ (ಅಪರೂಪದ ಅಪವಾದಗಳಿದ್ದಿರಬಹುದು)ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿರುವ ಒಂದಿಷ್ಟನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಿಕ-ಭೌತಿಕ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅವನು ಕೇಳುಗರ ಗುಂಪಿನಿಂದ ಪ್ರಚೋದನೆಗಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕರತಾಡನಕ್ಕಾಗಿ, ತೃಪ್ತಿಗೊಂಡ ಅಭಿಮಾನಕ್ಕಾಗಿ, ಹೊಗಳಿಕೆಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಕೀರ್ತಿಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ನೀವು ಯೋಗಿಯಾಗಲು ಬಯಸಿದರೆ ಅದೆಲ್ಲ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋಗಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಕೆಲ ಒಂದು ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು,

ನಿಮ್ಮ ಅಹಂಕಾರದ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಇಲ್ಲವೆ ಇನ್ನಾರದೋ ಇಲ್ಲವೆ ಬೇರೆ ಇನ್ನಾವುದರದೋ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಅದಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಕೇವಲ ಭಗವಂತನ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ.

*

(9/506) ನಿನ್ನ ಕಾವ್ಯರಚನೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಯಾವಾಗಲೂ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ವಿರಕ್ತಿಯಿಂದಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಿಂದಾಗಲಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳು ತಾವೇ ಕಳಚಿ ಹೋದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಪೂರ್ತಿ ಅನುಭವದಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಆಂತರಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಭಿರುಚಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆಂದರೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಬಿಡಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಕಾವ್ಯರಚನೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಸಾಧನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿರಬಾರದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಶಂಸೆಗಾಗಿ, ಕೀರ್ತಿಗಾಗಿ ಇರುವ ಪ್ರೇಮವನ್ನು, ಅಹಂಕಾರದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಆ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸದೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು.

*

ಎಲ್ಲ ಮಾನವ ಹಿರಿಮೆ ಮತ್ತು ಕೀರ್ತಿ ಹಾಗೂ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಅನಂತನಾದವನ, ಸನಾತನನಾದವನ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ಮುಂದೆ ಏನೂ ಅಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸತ್ಯ, ಹಾಗಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದಾದ ಎರಡು ತಾರ್ಕಿಕ ಅನುಮಾನಗಳಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯದೆಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ, ಗುಹೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಾಗಿದೆ, ಎರಡನೆಯದೆಂದರೆ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಬೆಳೆಯುವುದಾಗಿದೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಆ ರೂಪದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಒಂದು ದಿನ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅನಂತನ ಹಾಗೂ ಸನಾತನನ ಕ್ರಿಯೆಗಳಾಗಬಹುದು.

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಕಾವ್ಯದಿಂದ ದೊರಕುವ ಸಹಾಯ

(9/510-11) ದೈವೀ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುತ್ತದೆ-ಬರೆದಿಡಲಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಬ್ದಕ್ಕೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಸೆಲೆಯಿಂದ ಬಂದ ಶಬ್ದವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಬಗೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಿ

ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಎಂಬುದು ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಸ್ವರೂಪದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಸ್ವತಃ ದೈವೀ ಶಬ್ದವಾಗಿದ್ದರೆ-ವೇದ, ಉಪನಿಷತ್ತು, ಗೀತೆ ಇಂತಹವುಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕೆಲವು ವಚನಗಳು ಇರುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ-ಅದಕ್ಕೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಚೋದನೆ ನೀಡುವ, ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತುವ, ಕೆಲವೊಂದು ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುತ್ತದೆ.

ವೈದಿಕ ಕವಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಮಂತ್ರಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಅವು ಅವರದೇ ಸಿದ್ಧಿಗಳ ವಾಹನಗಳಾಗಿದ್ದವು ಮತ್ತು ಇತರರ ಸಿದ್ಧಿಗಳಿಗೆ ವಾಹನವಾಗಿ- ಬಲ್ಲವಾಗಿದ್ದವು. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಇವು ಪ್ರಕಾಶ ನೀಡಬಲ್ಲವಾಗಿದ್ದವು, ಯೋಗದ ಗುರಿಯಾದ ನೆಲೆಗೊಂಡ, ಶಾಶ್ವತ ಸಿದ್ಧಿಗಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ-ಆದರೆ ಅವು ಆ ಗುರಿಯತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡಲು ಇಲ್ಲವೆ ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ದಾರಿದೀಪಗಳೆಂದು ಸಹಾಯಕವಾಗಿದ್ದವು. ಗೀತೆ, ಉಪನಿಷತ್ತು ಇವುಗಳಲ್ಲಿಯ ಶ್ಲೋಕಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕುರಿತು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಬಹಳ ಜನರಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಪ್ರಾರಂಭದ ಸಿದ್ಧಿಗಳೂ ಕೂಡ ದೊರಕುತ್ತಿದ್ದವು. ದೈವೀ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಮಾತುಗಳ ಮೂಲಕ ಇಲ್ಲವೆ ಬರೆದಿಟ್ಟ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಯಾವುದೇ ರೀತಿ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಅಗ್ನಿಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬಲ್ಲದು, ಆಕಾಶದಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ತೆರೆದಿರಿಸಬಲ್ಲದು, ಶಬ್ದವೇ ದೇಹಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ದರ್ಶನ ನೀಡಬಹುದು. ಎಲ್ಲ ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮವನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸುವ ಜನರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರೇಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲವೆ ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಕಾವ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿಪಡೆದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ಅವರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಇತರರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದೆ.

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಕಾವ್ಯ

(9/243) . . . ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವುದೆಂದರೆ ಸದ್ಯದ ನಶ್ವರ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಸನಾತನವಾದುದರ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಶಕ್ತರಾಗುವುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಹಾಗೆಯೇ ಈ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಆತ್ಮದ ಶ್ರೇಷ್ಠತರ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ದಾರ್ಶನಿಕ ದೃಷ್ಟಿ ವರ್ತಮಾನದ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಮಾನವನಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ್ದಾವುದು ಮತ್ತು ತಾನು ಏನನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದರ ಆಳವಾದ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಎಲ್ಲ ಮುಖವಾಡಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿರುವ ದೈವತ್ವವನ್ನು ತೆರೆದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ, ನಮ್ಮ

ವಾಸ್ತವ ಮಾನವ ಜೀವನದ ಒಳಗಿನಲ್ಲಿ ಕುರೂಪವಾದದ್ದನ್ನು, ಭಯಾನಕವಾದದ್ದನ್ನು, ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸುವುದನ್ನು ಕೂಡ ಎದುರಿಸುತ್ತದೆ, ಅದರ ಆಳವಾದ ಐಂದ್ರಿಯಕ ಸಂವೇದನೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಬಾಹ್ಯಾವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೊಂದದೆ ಹೆಣಗಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾವ್ಯಾಭಿರುಚಿಯ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸತ್ಯದ ಹಾಗೂ ಸೌಂದರ್ಯದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತದೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ಕಾವ್ಯ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಬೆಳೆದು ಬರುತ್ತಿದೆ, ಮತ್ತು ಅದಿನ್ನೂ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟಿರುವ ಒಳನೋಟದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ ಅದನ್ನು ಒರಟಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೊರತೆ ಇರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಆ ಅಪ್ರಬುದ್ಧತೆಯ ಮೇಲೆ ಒಮ್ಮೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸಿದ ನಂತರ ಅದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಾವ್ಯದ ಉದ್ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶಾಲವಾದ, ನಿಶ್ಚಿತ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಲೇಬೇಕು. ಆದರೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಾನವನ ಆತ್ಮದ ಅದೃಷ್ಟದ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕ ದರ್ಶನವು ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸುವುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿ ಮನುಷ್ಯ ಅವನಿದ್ದ ಹಾಗಿರುವುದರಲ್ಲಿ, ಅವನ ಹೆಣಗಾಟ, ಯಶಸ್ಸು, ವಿಫಲತೆಗಳಲ್ಲಿ, ಅವನ ಪಾಪ, ಅಪರಾಧ, ಸಣ್ಣತನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ದೈವತ್ವವನ್ನು ನೋಡಲು ಶಕ್ತವಾಗುವುದು. ಆದರೆ ಕಾಲಗತಿಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ, ವರ್ತಮಾನ ಹಾಗೂ ಭೂತ ಕಾಲಗಳ ಪ್ರಭುವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಮುಂದೆ ಬರಲಿರುವ ಅದರ ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಥರೂಪಗೊಂಡ ದ್ರವ್ಯವಷ್ಟೇ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಗಾಢವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅದು ಅದರ ಕಳೆದುಹೋದ ಕಾಲ ಹಾಗೂ ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲಗಳು ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಕರೆ ಮತ್ತು ಆಕರ್ಷಣೆ ಕೂಡ ಆಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆ ಭವಿಷ್ಯತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾನವ ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿರುವ ದೇವನ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಎಂದು ನೋಡಲಾಗುತ್ತದೆ, ಈ ಭವಿಷ್ಯತ್ತು ಯೋಚಿಸುವ, ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡುವ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುವ ಮಾನವ ಕುಲದ ಉಚ್ಚಮಟ್ಟದ ಅದೃಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ದೇವ, ಮಾನವ ಏಕತೆ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಬರಲಿರುವ ಮಾನವನ ಅತಿಮಾನವತ್ವ, ಪೃಥ್ವೀ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ದೈವೀ ಆದರ್ಶ ಯಥಾರ್ಥತೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ, ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ದೇವಸದೃಶ ಸಾಧ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಏರಿ ಹೋಗುವಿಕೆಗೆ ಕರೆ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಕುಲ ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವ ಆತ್ಮದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕುರಿತು ಭಾವನೆಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕರೆ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತಾದ ಗೀತೆಯ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ

ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೇಳಲಿದ್ದೇವೆ; ಜೀವಿಸಬೇಕಾದ ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯ ಪರಿಪೂರ್ಣ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜೀವನವನ್ನು ಅಂದಗೊಳಿಸಲು ಕಲೆ ಮತ್ತು ಕಾವ್ಯ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನ ಅತ್ಯಂತ ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿರುವಂತಹದು. ಜೀವನ ಹೆಚ್ಚು ನಿಕಟವಾಗಿ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು, ಉದಾತ್ತವಾದದ್ದು, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು, ಅರ್ಥದಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡದ್ದು ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಕಲೆ ಹಾಗೂ ಕಾವ್ಯದ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕೃತ ಕಾರ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕವಿಯು ದ್ರಷ್ಟಾರನಾದಾಗ, ಮಾನವತೆಗೆ ತನ್ನ ಸನಾತನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಮತ್ತು ಅದರ ಪ್ರಕಟಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ದೇವರುಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ತೋರಿಸಿದಾಗ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು ಬರುತ್ತದೆ.

*

(9/268) ಅದು ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿ ದರ್ಶನವಾಗಿದೆ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಮಾನವನಲ್ಲಿ ಇರುವ ದೇವನನ್ನು, ಅವನ ದೈವೀ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಅವನೇನಾಗಿರುವನೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು, ಅವನ ಯೋಚನೆ ಭಾವನೆ ಇಂದ್ರಿಯ ಶಕ್ತಿ ಕ್ರಿಯೆ ಇವು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕರಣಗೊಂಡು ಮೇಲಕ್ಕೇಳುವುದನ್ನು, ಹೆಚ್ಚು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡೆದ ಚೈತ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಹೃದಯಗಳನ್ನು, ಅವನ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿನ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚು ನಿಜವಾದ ಹಾಗೂ ಆಳವಾದ ಒಳನೋಟವನ್ನು, ಅವನ ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ದೈವೀ ಸಂಭಾವ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾದ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಕರೆಕೊಡುವುದನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ಅದು ಮಾನವತೆಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಕರೆ, ನಿಧಾನವಾಗಿ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಮತ್ತು ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ವಿಶ್ವದ ದಿವ್ಯಾತ್ಮನಿಂದ ಕೊಡಲಾದ ಪ್ರತೀಕ್ಷೆ. ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಬರಲಿರುವ ಅರುಣೋದಯ ಕಾಲದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಾಗುವವು ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ, ಯಾವುದೇ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಿರುವ ಕವಿಗಳು ಈ ವಚನಗಳಂತೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿಗೊಂಡವರಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಅವರು ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವವರಾಗುವರು.

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಭಾಗ - II
ಕವಿತೆಗಳು

A God's Labour

I have gathered my dreams in a silver air
Between the gold and the blue
And wrapped them softly and left them there,
My jewelled dreams of you

I had hoped to build a rainbow bridge
Marrying the soil to the sky
And sow in this dancing planet midge
The moods of infinity.

But too bright were our heavens, too far away,
Too frail their ethereal stuff;
Too splendid and sudden our light could not stay;
The roots were not deep enough.

He who would bring the heavens here
Must descend himself into clay
And the burden of earthly nature bear
And tread the dolorous way.

Coercing my godhead I have come down
Here on the sordid earth,
Ignorant, labouring, human grown
Twixt the gates of death and birth.

I have been digging deep and long
Mid a horror of filth and mire
A bed for the golden river's song,
A home for the deathless fire.

I have laboured and suffered in Matter's night
To bring the fire to man;
But the hate of hell and human spite
Are my meed since the world began.

For man's mind is the dupe of his animal self;
Hoping its lusts to win,
He harbours within him a grisly Elf
Enamoured of sorrow and sin.

ದೇವನೊಬ್ಬನ ಶ್ರಮ

ಬಂಗಾರ ವರ್ಣ ನೀಲಿ ವರ್ಣಗಳ ನಡುವಿರುವ
ರಜತ ವರ್ಣದ ಗಾಳಿಯಲಿ ನನ್ನ ಕನಸುಗಳನೊಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿದೆ
ಅವುಗಳನು ಮೃದುವಾಗಿ ಸುತ್ತಿಟ್ಟೆ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟೆ
ಅವು ನಿನ್ನ ಕುರಿತಾದ ಮಣಿಖಚಿತ ಕನಸುಗಳು.

ಮಣ್ಣಿನೊಂದಿಗೆ ಆಗಸದ ಮದುವೆಯ ಮಾಡಬಯಸಿ
ಕಾಮನಬಿಲ್ಲಿನ ಸೇತುವೆಯನು ನಿರ್ಮಿಸುವ,
ನರ್ತಿಸುತ್ತಿಹ ಈ ಗೃಹದ ಕುಳೆ ಮನುಜನ ಅನಂತದ
ಚಿತ್ತಸ್ಥಿತಿಗಳನು ಬಿತ್ತುವ ಭರವಸೆಯ ನಾ ತಾಳಿದ್ದೆ.

ನಮ್ಮ ಸ್ವರ್ಗಗಳಿದ್ದವು ಅತಿ ಉಜ್ವಲವಾಗಿ ಅತಿ ದೂರವಾಗಿ
ಅವುಗಳ ಆಕಾಶದ್ರವ್ಯವಿತ್ತು ಅತಿ ದುರ್ಬಲವಾಗಿ
ಒಮ್ಮೆಲೆ ಭವ್ಯವಾಗಿ ಹೊರಬರುವ ನಮ್ಮ ಪ್ರಕಾಶ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾರದಾಗಿತ್ತು
ಬೇರುಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಅಳಕಿಳಿದು ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸ್ವರ್ಗಗಳನ್ನಿಲ್ಲಿ ತರಲು ಹೊರಟಿರುವವನು
ಸ್ವತಃ ತಾನೇ ಮಣ್ಣಿನಲಿ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬರಬೇಕು
ಪಾರ್ಥಿವ ಸ್ವಭಾವದ ಭಾರವನವನು ಹೊರಬೇಕು.
ಮಂಕು ಕವಿದ ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇರಿಸಬೇಕು.

ನನ್ನ ದೈವತ್ವದ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಾಯತಂದು ಬಂದಿರುವೆ
ನಾ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಈ ಮಲಿನ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ,
ಜನ್ಮ ಮೃತ್ಯುಗಳ ಮಹಾದ್ವಾರಗಳ ನಡುವೆ
ಅಜ್ಞಾನಿ ಮಾನವನಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತ ಬೆಳೆದು.

ಬಂಗಾರ ವರ್ಣದ ನದಿಯ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ತಳವ ನಿರ್ಮಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ
ನಂದದ ಅಗ್ನಿಗೊಂದು ಮನೆಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ
ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ನಾ ಅಗೆಯುತ್ತಿರುವೆ ಅತಿ ಆಳದವರೆಗೆ
ಮಾಲಿನ್ಯ ಕೆಸರು ನೆಲಗಳ ಭಯಾನಕತೆಯ ಮಧ್ಯೆ.

ಮಾನವರಿಗೆ ಅಗ್ನಿಯನು ತಂದು ಕೊಡಲೆಂದು ನಾನು
ಭೌತದ್ರವ್ಯದ ರಾತ್ರಿಯಲಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವೆ, ಸಂತಪಿಸುತ್ತಿರುವೆ,
ದ್ವೇಷ, ಮಾನವರ ಮತ್ತರ ಇವು ಮಾತ್ರ
ಜಗತ್ತಿನಾರಂಭದಿಂದ ನಾ ದೊರಕಿಸಿದ ಪುರಸ್ಕಾರ.

ಕಾರಣ ತನ್ನ ಇಂದ್ರಿಯ ಸುಖ ಬಯಸಿ ಮೋಸ ಹೋದುದೇ ಮಾನವ ಮನ,
ಅದರ ಭೋಗದಾಸೆಗಳನು ಜಯಿಸಲೆಂದು ಬಯಸಿ
ವೇದನೆ ಪಾಪಗಳ ಮೋಹಕೊಳಗಾಗಿ
ಮಾನವ ಎಡೆಗೊಟ್ಟಿರುವ ತನ್ನೊಳಗೆ ಭೀಕರ ತುಂಟ ಮಗುವಿಗೆ.

The grey Elf shudders from heaven's flame
And from all things glad and pure;
Only by pleasure and passion and pain
His drama can endure.

All around is darkness and strife;
For the lamps that men call suns
Are but halfway gleams on this stumbling life
Cast by the Undying Ones.

Man lights his little torches of hope
That lead to a failing edge;
A fragment of Truth is his widest scope,
An inn his pilgrimage.

The Truth of truths men fear and deny,
The Light of lights they refuse;
To ignorant gods they lift their cry
Or a demon altar choose.

All that was found must again be sought,
Each enemy slain revives,
Each battle for ever is fought and refought
Through vistas of fruitless lives.

My gaping wounds are a thousand and one
And the Titan kings assail,
But I dare not rest till my task is done
And wrought the eternal will.

How they mock and sneer, both devils and men!
"Thy hope is Chimera's head
Painting the sky with its fiery stain;
Thou shalt fall and thy work lie dead.

"Who art thou that babblest of heavenly ease
And joy and golden room
To us who are waifs on inconsient seas
And bound to life's iron doom?"

ಎಲ್ಲ ಶುದ್ಧ ಸಂತೋಷಕರ ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳಿಗೆ
ಸ್ವರ್ಗದ ಜ್ವಾಲೆಗಳಿಗೆ ತತ್ತರಿಸುವುದು ಆ ತುಂಟ ಮಗು
ಇಂದ್ರಿಯ ಸುಖ, ಭಾವೋದ್ರೇಕ ನೋವುಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ
ನಡೆಯುವುದವನ ನಾಟಕ.

ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ಅಂಧಕಾರ, ಕಷ್ಟಾಟ
ಕಾರಣ ಸೂರ್ಯರೆಂದು ಜನ ಕರೆಯುವವುಗಳು
ಎಡವುತ್ತಿರುವ ಈ ಜೀವನದೊಳಗೆ ಅಮರರೆಸೆದ
ಅರ್ಧದಾರಿ ತೋರಿಸುವ ಕ್ಷಣಿಕ ಪ್ರಭೆಗಳು ಮಾತ್ರ.

ಮನುಜ ಬೆಳಗಿಸುವ ಭರವಸೆಯ ಚಿಕ್ಕ ದೀವಟಿಗೆಗಳು
ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವವು ವಿಫಲವಾಗುವ ಅಂಚಿನೆಡೆಗೆ,
ದೈವೀ ಸತ್ಯದ ಒಂದಿಷ್ಟು ಅವನ ಅತಿ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ
ಅವನ ಯಾತ್ರೆಯಿರುವುದು ಒಂದು ತೆಂಗುದಾಣದತ್ತ.

ಸತ್ಯಗಳೊಳಗಿರುವ ದೈವೀ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಜನರು ಭಯಭೀತರಾಗುವರು,
ನಿರಾಕರಿಸುವರು, ಪ್ರಕಾಶಗಳ ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶವನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವರು,
ಅಜ್ಞಾನಿ ದೇವತೆಗಳೆಡೆಗೆ ತಾರಕ್ಕೇರಿಸುವರು ತಮ್ಮ ಕೂಗನ್ನು
ಇಲ್ಲವೆ ಭೂತಗಳ ಬಲಿಪೀಠವನಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವರು.

ಕಂಡುಕೊಂಡದ್ದನೆಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಅರಸಬೇಕು,
ಹತನಾದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಶತ್ರು ಮತ್ತೆ ಮೇಲೆದ್ದು ಬರುವ,
ನಿಷ್ಫಲ ಜನ್ಮಗಳ ನೀಳನೋಟಗುದ್ದಕ್ಕೂ
ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕದನದಲಿ ಹೋರಾಡಿ ಮರುಹೋರಾಟ ನಡೆಸಬೇಕು.

ಅಗಲವಾಗಿ ಬಾಯ್ತೆರೆದ ನನ್ನ ಗಾಯಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಸಾವಿರದ ಒಂದು
ಅಲ್ಲದೆ ರಾಕ್ಷಸ ರಾಜರು ದಾಳಿಯಿಡುತ್ತಲಿಹರು,
ನನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಕೈಗೊಡುವವರೆಗೆ ಸನಾತನ ಸಂಕಲ್ಪ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವವರೆಗೆ
ವಿಶ್ರಮಿಸುವ ಸಾಹಸ ನಾ ಮಾಡಲಾರೆ.

ಜನರು ಭೂತಗಳು ಅವಹೇಳನದ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಅಣಕಿಸುವುದು ಹೀಗೆ:
"ನಿನ್ನ ಭರವಸೆ ಪೆಡಂಭೂತದ ತಲೆಯು ಉರಿ ಉಗುಳುವ
ಬಣ್ಣದ ವಸ್ತುವಿನಿಂದ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣ ಬಳೆಯುವಂತಿಹುದು,
ನೀನು ಪತನಗೊಳ್ಳುವೆ, ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಸತ್ತು ನೆಲಕಚ್ಚುವುದು.

“ಅಚೇತನದ ಸಾಗರಗಳ ಮೇಲೆ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಬೇವಾರ್ಸಿಗಳು
ಜೀವನದ ಕಠಿಣ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಬದ್ಧರು ಆದ ನಮಗೆ
ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಆರಾಮ ಸಂತೋಷ, ಚಿನ್ನದ ಜಾಗ ಕುರಿತು
ಗಳಹುವ ನೀನು ಯಾರು?

"This earth is ours, a field of Night
For our petty flickering fires.
How shall it brook the sacred Light
Or suffer a god's desires?"

"Come, let us slay him and end his course!
Then shall our hearts have release
From the burden and call of his glory and force
And the curb of his wide white peace."

But the god is there in my mortal breast
Who wrestles with error and fate
And tramples a road through mire and waste
For the nameless Immaculate.

A voice cried, "Go where none have gone!
Dig deeper, deeper yet
Till thou reach the grim foundation stone
And knock at the keyless gate."

I saw that a falsehood was planted deep
At the very root of things
Where the grey Sphinx guards God's riddle sleep
On the Dragon's outspread wings.

I left the surface gauds of mind
And life's unsatisfied seas
And plunged through the body's alleys blind
To the nether mysteries.

I have delved through the dumb Earth's dreadful heart
And heard her black mass' bell.
I have seen the source whence her agonies part
And the inner reason of hell.

Above me the dragon murmurs moan
And the goblin voices flit;
I have pierced the Void where Thought was born,
I have walked in the bottomless pit.

"ಈ ಪೃಥ್ವಿ ನಮ್ಮದು, ರಾತ್ರಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರವದು,
ಮಿಣುಕುವ ನಮ್ಮ ಕ್ಷುದ್ರ ಉರಿಗಳಿಗೆ.
ಹೇಗೆ ಪವಿತ್ರ ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶವನು ಅದು ತಾಳಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲದು,
ಇಲ್ಲವೆ ದೇವನ ಬಯಕೆಗಳ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲದು?"

"ಬನ್ನಿ ನಾವೆಲ್ಲ ಅವನನ್ನು ಕೊಂದು ಬಿಡುವ ಅವನ ದಾರಿಯನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸಿ ಬಿಡುವ!
ಅವನ ವೈಭವ ಶಕ್ತಿಗಳು ಕೊಡುವ ಕರೆಯ ಭಾರದಿಂದ
ಮತ್ತವನ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಶುಭ್ರ ಶಾಂತಿಯ ನಿಗ್ರಹದಿಂದ
ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳು ಪಡೆಯುವವು ಬಿಡುಗಡೆಯನಾಗ."

ಆದರೆ ನಾಮರಹಿತ ದೈವೀ ಪರಿಶುದ್ಧನಿಗಾಗಿ
ದೋಷ ವಿಧಿಗಳೊಡನೆ ಸೇನಸುತ
ಹಾಳುಬಿದ್ದ ಕೆಸರು ನೆಲವನು ತುಳಿದು ಮಾರ್ಗ ನಿರ್ಮಿಸುವ
ದೇವ ನನ್ನ ಮರ್ತ್ಯ ಎದೆಯೊಳಿಹನು.

"ಯಾರೂ ಹೋಗದೆ ಇದ್ದ ಜಾಗಕ್ಕೆ ನೀ ತೆರಳು
ತಳಹದಿಯಲಿರುವ ನಿರ್ದಯಿ ಶಿಲೆಯ ತಲುಪವರೆಗೆ
ಅಲ್ಲಿರುವ ಬೀಗರಹಿತ ಕದ ತಟ್ಟುವರೆಗೆ
ಆಳಾತಿ ಆಳದಲಿ ಅಗೆಯುತ್ತ ಹೋಗು" ಎಂದಿತು ಒಂದು ದನಿ.

ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳ ಬೇರಿನಲ್ಲಿಯ
ಹುಸಿಯಾದುದನ್ನು ಆಳದಲಿ ಬಿತ್ತಿರುವುದ ಕಂಡೆ
ಅಲ್ಲಿ ಅನಾದಿ ಕಾಲದ ಸಿಂಹದೇಹಿ ಯಕ್ಷಿ ಭೀಕರ ಪಕ್ಷಿಯ
ವಿಶಾಲ ರೆಕ್ಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ದೇವನ ಒಗಟು ನಿದ್ರೆಯನು ಕಾಯುತಿಹುದು.

ಮನದ ಮೇಲ್ಮೈಯಲಿರುವ ಬೆಡಗಿನ ಒಡವೆಗಳನು
ಜೀವನದ ಅತ್ಯಪ್ತ ಸಾಗರಗಳನು ನಾ ತ್ಯಜಿಸಿದೆ
ಅಧೋಲೋಕದ ರಹಸ್ಯಗಳತ್ತ ದೇಹದ ಅಂಧ ಕಾಲುದಾರಿಗಳ
ಮೂಲಕವೆ ಮುಳುಗು ಹಾಕಿದೆ.

ಮೂಕ ಪೃಥ್ವಿಯ ಭಯಾನಕ ಹೃದಯವನು ಆದ್ಯಂತ ತೋಡಿ ನೋಡಿಹೆನು
ಅದರ ಕಪ್ಪು ವರ್ಣದ ದಿವ್ಯಪೂಜಾ ಘಂಟೆಯ ನಾದ ಕೇಳಿಹೆನು.
ಅದರ ಸಂಕಟಗಳು ಬೇರ್ಪಡುವ ಮೂಲವನು
ನರಕದ ಆಂತರಿಕ ತರ್ಕವನು ನಾ ನೋಡಿಹೆನು.

ಭೀಕರ ಪಕ್ಷಿಯ ಕಲರವಗಳು ಗೋಳಿಡುತ್ತಿವೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ
ಬೇತಾಳ ದನಿಗಳು ಸುಳಿದಾಡುತ್ತಿವೆ,
ಯೋಚನೆ ಜನಿಸಿದ ಶೂನ್ಯವನು ಭೇದಿಸಿರುವೆ,
ತಳವಿಲ್ಲದ ತಗ್ಗಿನ ಮೇಲೆ ನಡೆದಾಡಿರುವೆ.

On a desperate stair my feet have trod
Armoured with boundless peace,
Bringing the fires of the splendour of God
Into the human abyss.

He who I am was with me still,
All veils are breaking now.
I have heard His voice and borne His will
On my vast untroubled brow.

The gulf twixt the depths and the heights is bridged
And the golden waters pour
Down the sapphire mountain rainbow-ridged
And glimmer from shore to shore.

Heaven's fire is lit in the breast of the earth
And the undying suns here burn;
Through a wonder cleft in the bounds of birth
The incarnae spirits yearn

Like flames to othe kingdoms of Truth and Bliss:
Down a gold-red stairway wend
The radiant children of Paradise
Clarioning darkness' end.

A little more and the new life's doors
Shall be carved in silver light
With its aureate roof and mosaic floors
In a great world bare and bright.

I shall leave my dreams in their argent air,
For in a raiment of gold and blue
There shall move on the earth embodied and fair
The living truth of you.

- Sri Aurobindo

ಅಪರಿಮಿತ ಶಾಂತಿಯ ಕವಚ ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡು
 ದೇವನ ಭವ್ಯತೆಯ ಅಗ್ನಿಗಳನು
 ಮಾನವತೆಯ ಆಳದೊಳಗೆ ತರುತ್ತ
 ಹತಾಶ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಪಾದಗಳು ಹೆಜ್ಜೆಯಿರಿಸಿಹವು.

ನಾನಾರಾಗಿರುವನೋ ಅವನಿನ್ನೂ ನನ್ನೊಡನೆ ಇದ್ದ
 ಎಲ್ಲ ಪರದೆಗಳು ಸದ್ಯ ಹರಿದು ಬೀಳುತಿಹವು
 ನಾನವನ ವಾಣಿಯನು ಕೇಳಿಹೆನು ಅವನ ಸಂಕಲ್ಪವನು
 ನನ್ನ ವಿಶಾಲ ಕ್ಷೋಭೆರಹಿತ ಲಲಾಟದ ಮೇಲೆ ಧರಿಸಿಹೆನು.

ಆಳಗಳ ಎತ್ತರಗಳ ನಡುವಿನ ಕಂದರಕೆ ಕಟ್ಟಲಾಗಿದೆ ಸೇತುವೆಯನು
 ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು ಕೂಡುಗೆರೆಯಾಗಿರುವ ನೀಲವರ್ಣದ ಪರ್ವತದ ಕೆಳಗೆ
 ಬಂಗಾರ ವರ್ಣದ ಜಲರಾಶಿಗಳು ಸುರಿಯುತಿಹವು
 ಒಂದು ದಂಡೆಯಿಂದಿನ್ನೊಂದು ದಂಡೆಯವರೆಗೆ ಮಿನುಗುತಿಹವು.

ಪೃಥ್ವಿಯ ಎದೆಯಲಿ ಸ್ವರ್ಗದ ಅಗ್ನಿಯನು ಬೆಳಗಿಸಲಾಗಿಹುದು
 ಅಮರ ಸೂರ್ಯರಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತಿಹರು
 ಜನ್ಮದ ಬಂಧನಗಳ ಅದ್ಭುತ ಬಿರುಕೊಂದರ ಮೂಲಕ
 ಅವತರಿಸಿದ ಆತ್ಮಗಳು ಹಾತೊರೆಯುತಿಹವು

ದೈವೀ ಸತ್ಯ ದಿವ್ಯಾನಂದಗಳ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗಿರುವ ಜ್ವಾಲೆಗಳಂತೆ
 ಸ್ವರ್ಗದ ತೇಜಸ್ವಿ ಮಕ್ಕಳು
 ಅಂಧಕಾರದ ಅಂತ್ಯ ಕುರಿತು ಕಹಳೆ ಊದುತ್ತ
 ಕೆಂಪು ಮಿಶ್ರಿತ ಸುವರ್ಣ ವರ್ಣದ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳ ತಿರುವಿನ ಕೆಳಗೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುತಿಹರು.

ಕಣ್ಣು ಕೋರೈಸುವ ಭತ್ತು ಮೋಜೇಕ ನೆಲಗಳಿರುವ
 ಅನಾವೃತ ಉಜ್ವಲ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜಗತ್ತಿನಲಿ
 ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹೊಸ ಜೀವನದ ದ್ವಾರಗಳನು
 ರಜತ ವರ್ಣದ ಬೆಳಕಿನಲಿ ಕೊರೆಯಲಾಗುವುದು.

ನನ್ನ ಕನಸುಗಳನು ಅವುಗಳ ರಜತ ವರ್ಣದ ಗಾಳಿಯಲಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವೆ
 ಕಾರಣ ಸ್ವರ್ಣವರ್ಣ ನೀಲವರ್ಣಗಳ ಉಡುಪಿನಲಿ
 ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಜೀವಂತ ಸತ್ಯ
 ದೇಹತಳೆದು ಸುಂದರ ರೂಪದಲಿ ಚಲಿಸುವುದು.

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

To the hill-tops of silence

To the hill-tops of silence from over the infinite sea,
 Golden he came,
 Armed with the flame,
 Looked on the world, that his greatness and passion must free.
 - Sri Aurobindo

Evolution [1]

I passed into a lucent still abode
 And saw as in a mirror crystalline
 An ancient Force ascending serpentine
 The unhasting spirals of the aeonic road.
 Earth was cradle for the arriving god
 And man but a half-dark half-luminous sign
 Of the transition of the veiled Divine
 From Matter's sleep and the tormented load
 Of ignorant life and death to the Spirit's light.
 Mind liberated swam Light's ocean vast,
 And life escaped from its grey tortured line;
 I saw Matter illumining its parent Night.
 The soul could feel into infinity cast
 Timeless God-bliss the heart incarnadine.

- Sri Aurobindo

Evolution [2]

All is not finished in the unseen decree;
 A mind beyond our mind demands our ken,
 A life of unimagined harmony
 Awaits, concealed, the grasp of unborn men.
 The crude beginnings of the lifeless earth
 The mindless strirrings of the plant and tree
 Prepared our thought; thought for a godlike birth
 Broadens the mould of our mortality.

ನಿಶ್ಚಲ ನೀರವತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಗುಡ್ಡಗಳ ತುದಿಗಳೆಡೆಗೆ

ಅನಂತ ವಿಸ್ತಾರವಿರುವ ಸಾಗರದ ಮೇಲಿಂದ ನಿಶ್ಚಲನೀರವತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಗುಡ್ಡದ ತುದಿಗಳೆಗೆ
ಜ್ವಾಲೆಯ ಕವಚ ಧರಿಸಿ
ಸುವರ್ಣವರ್ಣದ ಅವನು ಬಂದ,
ತನ್ನ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಹಾಗೂ ಭಾವೋದ್ರೇಕ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಬೇಕಾದ ಜಗತ್ತನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದ.
- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಉತ್ಪಾಂತ್ರಿ - 1

ಪ್ರಕಾಶಮಾನ ಸ್ಥಿರ ವಾಸಸ್ಥಳವೊಂದರಲಿ ನಾ ಸಾಗಿ ಹೋದೆ,
ಸ್ಥಳೀಯ ಒಳರಚನೆಯಿರುವ ಕನ್ನಡಿಯಲಿ
ಪ್ರಾಚೀನ ದೈವೀ ಶಕ್ತಿ ಸರ್ಪ ಚಲಿಸುವ ಡೊಂಕು ರೀತಿಯಲಿ
ಅವಸರಿಸದೆ ಅನಂತ ಕಾಲದ ಮಾರ್ಗದ ಸುರುಳಿಗಳಲಿ ಆರೋಹಣ ಮಾಡುವುದನು ಕಂಡೆ.
ಆಗಮಿಸುತಿಹ ದೇವನಿಗೆ ಪೃಥ್ವಿ ಒಂದು ತೊಟ್ಟಿಲಾಗಿತ್ತು
ಭೌತದ್ರವ್ಯದ ನಿಧಿಯಿಂದ ಪೀಡೆಗೊಳಗಾದ ಭಾರದಿಂದ
ಆತ್ಮದ ಪ್ರಕಾಶಕಿರುವ ಅಜ್ಞಾನದ ಜೀವನ ಮರಣಗಳಿಂದ
ಪರದೆಯ ಹಿಂದಿರುವ ದೇವನ ಸಂಕ್ರಮಣವಿರುವಾಗ
ಮಾನವ ಅರ್ಧ ಕತ್ತಲು ಅರ್ಧ ಪ್ರಕಾಶದ ಚಿಹ್ನೆ ಮಾತ್ರವಾಗಿದ್ದ
ಈಜಿತು ಮುಕ್ತ ಮನ ಬೆಳಕಿನ ವಿಶಾಲ ಸಾಗರದಲಿ
ಜೀವನ ಪಾರಾಯಿತು ಮಂಕಾದ ಪೀಡೆಗೊಳಗಾದ ದಾರಿಯಿಂದ
ಭೌತದ್ರವ್ಯ ತನ್ನನು ಹೆತ್ತ ಕತ್ತಲೆಯನು ಬೆಳಗಿದುದ ಕಂಡೆ.
ಆತ್ಮ ತಂದುಕೊಂಡಿತು ಅನಂತದಲಿ ಎರಕಗೊಂಡ ಭಾವನೆಯನು
ಕಡುಗಂಪು ಬಣ್ಣದ ಹೃದಯ ಹೊಂದಿತು ಕಾಲಾತೀತ ದಿವ್ಯಾನಂದವನು.
- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಉತ್ಪಾಂತ್ರಿ - 2

ಗೋಚರಿಸದ ದೈವೀ ಸಂಕಲ್ಪದಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಕೊನೆಗೊಂಡಿಲ್ಲ
ನಮ್ಮ ಮನದಾಚೆಗಿರುವ ಮನ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಳವನು ಬೇಡುತಿದೆ,
ಕಲ್ಪನಾತೀತ ಸಮರಸವಿರುವ ಮರೆಯಲಿದ್ದುಕೊಂಡಿರುವ
ಜೀವನವೊಂದು ಕಾದುಕೊಂಡಿದೆ ಇನ್ನೂ ಜನ್ಮತಾಳಿರದ ಜನರ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಸಿಗಲು.
ಪ್ರಾಣರಹಿತವಾಗಿದ್ದ ಪೃಥ್ವಿಯ ಒರಟು ಪ್ರಾರಂಭಗಳಲಿ
ಸಸ್ಯ ಗಿಡ ಮರಗಳ ಬುದ್ಧಿಹೀನ ಅಲುಗಾಟಗಳು
ನಮ್ಮ ಯೋಚನೆಯನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿದವು, ದೇವ ಸದೃಶ ಜನ್ಮತಾಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ
ಆ ಯೋಚನೆ ವಿಸ್ತಾರಗೊಳಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಮರ್ತ್ಯತೆಯ ಎರಕವನು.

A might no human will nor force can gain,
A knowledge seated in eternity,
A bliss beyond our struggle and our pain
Are the high pinnacles of our destiny.

O Thou who climb'dst to mind from the dull stone,
Face now the miracled summits still unwon.

- Sri Aurobindo

Because Thou art

Because Thou art All-beauty and All-bliss,
My soul blind and enamoured yearns for Thee;
It bears Thy mystic touch in all that is
And thrills with the burden of that ecstasy.
Behind all eyes I meet Thy secret gaze
And in each voice I hear Thy magic tune;
Thy sweetness hunts my heart through Nature's ways,
Nowhere it beats now from Thy snare immune.
It loves Thy body in all living things;
The joy is there in every leaf and stone
The moments bring Thee on their fiery wings;
Sight's endless artistry is Thou alone.

Time voyages with Thee upon its prow, -
And all the future's passionate hope is Thou.

- Sri Aurobindo

Oh, but fair was her face

Oh, but fair was her face as she lolled in her green-tinted robe,
Emerald trees,
Sapphire seas,
Sun-ring and moon-ring that glittered and hung in each lobe.

- Sri Aurobindo

ಮಾನವನ ಯಾವ ಸಂಕಲ್ಪ ಇಲ್ಲವೆ ಯಾವ ಶಕ್ತಿ ಗಳಿಸಲಾಗದ ಬಲ
ಶಾಶ್ವತತೆಯಲಿ ಅಸೀನವಾಗಿರುವ ಜ್ಞಾನ,
ನಮ್ಮ ಹಣಗುವಿಕೆ ನೋವುಗಳಾಚೆಗಿರುವ ದಿವ್ಯಾನಂದ
ಇವು ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟದ ಉಚ್ಚ ಶಿಖರಗಳಾಗಿಹವು.
ಜಡ ಶಿಲೆಯಿಂದ ಮನದವರೆಗೆ ಏರಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಓ ನೀನು,
ಇನ್ನೂ ಜಯಿಸಿರದ ಅದ್ಭುತ ಶಿಖರಗಳನು ಎದುರಿಸಿಗ.

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ನೀನಿರುವುದರಿಂದಾಗಿ

ಎಲ್ಲ ಸೌಂದರ್ಯ, ಎಲ್ಲ ದಿವ್ಯಾನಂದ, ನೀನಾಗಿರುವುದರಿಂದಾಗಿ
ಅಂಧ, ಮುಗ್ಧ ನನ್ನಾತ್ಮ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿದೆ ನಿನಗಾಗಿ,
ಹೊಂದಿರುವುದು ಇರುವುದರಲ್ಲೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯ ಸ್ಪರ್ಶ
ಪುಳಕಿತವಾಗುವುದು ಆ ಪರಮಾನಂದದ ಭಾರದಲಿ.

ಎಲ್ಲ ಕಣ್ಣುಗಳ ಹಿಂದೆ ಕಾಣುವೆನು ನಾ ನಿನ್ನ ಗುಪ್ತ ನೋಟವನು
ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದನಿಯಲಿ ಕೇಳುವೆ ನಾ ನಿನ್ನ ಮಾಂತ್ರಿಕ ರಾಗವನು,
ಬೆಂಬತ್ತಿಹುದು ನಿನ್ನ ಮಾಧುರ್ಯವೆನ್ನ ಹೃದಯವನು ಪ್ರಕೃತಿಯ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳಲಿ
ಮತ್ತೆ ಬೇರೆಯೆಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅದರ ಬಡಿತವಿಲ್ಲ ನಿನ್ನ ರಕ್ಷಿಸುವ ಬಲೆಯ ಬಿಟ್ಟು.

ಜೀವಿಗಳೆಲ್ಲವುಗಳಲಿ ನಿನ್ನ ದೇಹವನೆ ಪ್ರೀತಿಸುವುದು
ಪ್ರತಿ ಎಲೆ, ಶಿಲೆಗಳಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದೆ ನಿನ್ನದೇ ಸಂತೋಷ
ಕ್ಷಣಗಳು ಕರೆತರುವವು ನಿನ್ನನು ತಮ್ಮ ಉಜ್ವಲ ರೆಕ್ಕೆಗಳ ಮೇಲೆ,
ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರ ಕೊನೆಯಿರದ ಕೌಶಲ ಆಗಿರುವ ನೀನು ಮಾತ್ರ.

ಪಯಣಿಸುವುದು ಕಾಲ ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಹಡಗಿನ ಮುಂಭಾಗದಲಿ,-
ಭವಿಷ್ಯವೆಲ್ಲದರ ಭಾವೋದ್ದೀಪ್ತ ಭರವಸೆ ನೀನಾಗಿರುವಿ.

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಓ, ಆದರೆ ಅವಳ ಮುಖ ಸುಂದರವಾಗಿತ್ತು

ಓ, ಆದರೆ ಅವಳು ತನ್ನ ಹಸಿರು ಬಣ್ಣದ ಛಾಯೆಯಿರುವ ನೀಳುಡುಪಿನಲ್ಲಿ ಒರಗಿಕೊಂಡಾಗ
ಕಾಡು ಹಸಿರು ಬಣ್ಣದ ಗಿಡಗಳು,
ನೀಲವರ್ಣದ ಸಾಗರಗಳು,
ರವಿ-ಉಂಗುರ, ಚಂದ್ರ-ಉಂಗುರ ಅವಳ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಿವಿಯಲಿ ಜೋತುಬಿದ್ದು
ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ತೂಗಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವಳ ಮುಖ ಸುಂದರವಾಗಿತ್ತು.

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

To (R) On Her Birthday

The repetition of thy gracious years
Brings back once more thy natal morn.
Upon the crest of youth the life appears, -
A wave upborne.

Amid the hundreds thronging Ocean's floor
A wave upon the crowded sea
With regular rhythm pushing towards the shore
Our life must be.

The power that moves it is the Ocean's force
Invincible, eternal, free,
And by that impulse it pursues its course
Inevitably.

We, too, by the Eternal Might are led
To whatsoever goal He wills
Our helm He grasps, our generous sail outspread
His strong breath fills.

Exulting in the grace and strength of youth
Pursue the Ocean's distant beyond,
Trusting the Pilot's voice, the Master's ruth
That rings us round.

Rejoice and fear not for the waves that swell,
The storms that thunder, winds that sweep;
Always our Captain holds the rudder well,
He does not sleep.

If in the trough of the enormous sea
Thou canst not find the sky for spray,
Fear never, for our Sun is there with thee
By night and day.

Even those who sink in the victorious flood,
Where do they sink? Into His breast.

ಆರ್ (R)ಗಳಿಗೆ ಅವಳ ಜನ್ಮದಿನದಂದು

ನಿನ್ನ ವಿನೀತ ವರುಷಗಳ ಪುನರಾವರ್ತನೆ
ನಿನ್ನ ಜನುಮದಿನದ ಮುಂಜಾವ ಮರಳಿ ತರುತಿಹುದು
ಯೌವನದ ಶಿಖರದ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಜೀವನ
ತೋರಿಬರುವುದು - ಮೇಲೆದ್ದು ಅಲೆಯ ಅಂಚಿನಂತೆ.

ಸಾಗರದ ನೆಲದ ವಿಸ್ತಾರದಲಿ ಗುಂಪುಗೂಡಿದ
ನೂರಾರು ಸಂಗತಿಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಅದರ ಸಂದಣಿಯಲೊಂದು ಅಲೆ
ಕ್ರಮಬದ್ಧ ಲಯದೊಡನೆ ದಡದತ್ತ ನೂಕಿ ಬರುತ್ತಿರುವಂತೆ
ಇರಬೇಕು ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಪರಿ.

ಅಜೇಯ, ಸನಾತನ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಾಗರದ ಶಕ್ತಿ
ಮಾಡುವುದು ಆ ಅಲೆ ಚಲಿಸುವ ಹಾಗೆ
ಆ ಪ್ರೇರಣೆಯ ಮೂಲಕವೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಅದು
ತನ್ನ ಮಾರ್ಗವನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿಹುದು.

ಹಾಗೆಯೇ ಸನಾತನ ಶಕ್ತಿ ನಮ್ಮನೂ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದು
ಭಗವಂತ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ ಗುರಿಯೊಂದರಡೆಗೆ
ಹಿಡಿದಿರುವನವನು ನಮ್ಮ ಚುಕ್ಕಾಣಿ, ತುಂಬುವನು ತನ್ನ ದೃಢ ಉಸಿರಿನಿಂದ
ತೆರೆದುಕೊಂಡು ತೇಲಿಸುವ ನಮ್ಮ ಉದಾರ ನೌಕಾಪಟವ.
ನಮ್ಮನು ಸುತ್ತವರಿದಿರುವ ಪ್ರಭುವಿನ ದಯೆಯಲಿ,
ನಿರ್ದೇಶನ ವಾಣಿಯಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸುತ್ತ
ಯೌವನದ ಬೆಡಗಿನಲಿ, ಬಲದಲಿ ಸಂಭ್ರಮಿಸುತ್ತ
ಸಾಗರದ ದೂರದಾಚೆಯನರಸುತ್ತ ಬೆಂಬತ್ತಿ ನಡೆ,

ಉಕ್ಕುತಿರುವ ಅಲೆಗಳಿಗೆ ಗುಡುಗುವ ಬಿರುಗಾಳಿಗಳಿಗೆ
ಗೂಡಿಸುವ ಗಾಳಿಗಳಿಗೆ ಹೆದರದಿರು, ಸಂತಸದಿಂದಿರು
ಸದಾ ನಮ್ಮ ಕಪ್ಪಾನ ಹಿಡಿದಿರುವ ಚುಕ್ಕಾಣಿ ದೃಢವಾಗಿ
ನಿರ್ದಿಸುವವನಲ್ಲ ಅವನು.

ಮಹಾಸಾಗರದ ಅಲೆಗಳೆರಡರ ನಡುವಿನ ತಗ್ಗಿನಲಿ
ತುಂತುರು ಹನಿಗಳಿಂದಾಗಿ ಆಕಾಶ ನಿನಗೆ ಕಾಣದಾದರೆ
ಭಯವೆಂದಿಗೂ ಇರದಿರಲಿ ಕಾರಣ ಅಹೋರಾತ್ರಿ ಅಲ್ಲಿರುವ
ನಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ರವಿ

ಗೆದ್ದು ಮುನ್ನಡೆವ ರಭಸದ ಪ್ರವಾಹದಲಿ ಮುಳುಗಿದವರೂ ಕೂಡ
ಮುಳುಗುವುದಾದರೂ ಎಲ್ಲಿ? ಅದು ಅವನ ಎದೆಯಲ್ಲಿಯೆ,

He who to some gives victory, joy and good,
To some gives rest.

But thou, look to the radiant days that wait
Beyond the driving rain and storm.
I have seen the vision of happier fate
Brightening thy form.

Confident of His grace, expect His will;
Let Him lead; though hidden be the bourne,
See Him in all that happens; that fulfil
For which thou wert born

- Sri Aurobindo

In some faint dawn

In some faint dawn
Some dim eve,
Like a gesture of Light,
Like a dream of delight
Thou com'st nearer and nearer to me.

- Sri Aurobindo

Ocean Oneness

Silence is round me, wideness ineffable;
White birds on the ocean diving and wandering;
A soundless sea on a voiceless heaven,
Azure on azure, is mutely gazing.

Identified with silence and boundlessness
My spirit widens clasping the universe
Till all that seemed becomes the Real,
One in a mighty and single vastness.

Someone broods there nameless and bodiless,
Conscious and lonely, deathless and infinite,
And, sole in a still eternal rapture,
Gathers all things to his heart for ever.

- Sri Aurobindo

ಕೆಲವರಿಗೆ ಜಯ, ಸಂತೋಷ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಕೊಡುವವನೆ
ಕೆಲವರಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಕೊಡುವ.

ಹೊಡೆದೋಡಿಸುವ ಬಿರುಗಾಳಿ ಮಳೆಗಳಿಂದಾಚೆ ನೀನು
ಮುಂಬರುವ ಪ್ರಕಾಶಮಯ ದಿನಗಳಿಗಾಗಿ ಕಾದು ನೋಡು.
ನಿನ್ನ ರೂಪ ಬೆಳಗುವ ಸಂತೋಷಕರ ದೈವ ದರ್ಶನವ
ಕಂಡಿರುವೆ ನಾನು.

ಅವನ ಕೃಪೆಯಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸುತ್ತ ಅವನ ಸಂಕಲ್ಪವನೆ ಎದುರುನೋಡು
ನೆಲೆ ಗುಪ್ತವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವನೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲಿ ನಿನ್ನನು
ಆಗುವುದೆಲ್ಲದರಲಿ ಅವನನ್ನೆ ಕಾಣು, ಅದುವೆ ನೀನು
ಜನುಮ ತಾಳಿದುದನು ಸಾರ್ಥಕಪಡಿಸುವುದು.

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಯಾವುದೋ ಮಂದ ನಸುಕಿನಲಿ

ಯಾವುದೋ ಮಂದ ನಸುಕಿನಲಿ
ಯಾವುದೋ ಮಸುಕಾದ ಸಾಯಂಕಾಲದಲಿ
ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶದ ಇಂಗಿತ ಸೂಚನೆಯಂತೆ
ಆನಂದದ ಕನಸಿನಂತೆ
ನೀನು ನನಗೆ ಸಮೀಪ, ಅತಿಸಮೀಪ ಬರುತ್ತಿರುವಿ.

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಮಹಾಸಾಗರದ ಅನನ್ಯತೆ

ನಿಶ್ಚಲ ನೀರವತೆ ವರ್ಣನಾತೀತ ವಿಸ್ತಾರ ಎನ್ನ ಸುತ್ತಲಿಹುದು,
ಮುಳುಗು ಹಾಕುತಿಹ, ಅಲೆದಾಡುತಿಹ ಬಿಳಿಯ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಸಾಗರದ ಮೇಲಿಹವು,
ನೀರವ ಸ್ವರ್ಗದ ಮೇಲಿರುವ ನಿಶ್ಯಬ್ದ ಸಾಗರವು
ನೀಲಿ ವರ್ಣವನು ಸ್ವಭವಾಗಿ ದಿಟ್ಟಿಸುತಿಹುದು.

ನಿಶ್ಚಲ ನೀರವತೆ ಸೀಮಾತೀತತೆಗಳಿಂದ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡ
ನನ್ನಾತ್ಮ ವಿಸ್ತಾರಗೊಳುತಲಿದೆ ವಿಶ್ವವನೆ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು
ತೋರಿಬರುತ್ತಿರುವುದೆಲ್ಲ ಪ್ರಚಂಡ ವಿಶಾಲ ಬಯಲಿನಲಿ
ಒಂದಾಗಿ ದೈವೀ ನೈಜತೆಯಾಗಿ ಬಿಡುವವರೆಗೆ.

ದೇಹರಹಿತ ನಾಮರಹಿತನಾದವನೊಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನದಲಿಹನು
ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ಣ ಏಕಾಕಿ ಅಮರ ಅನಂತನಾದವನು
ನಿಶ್ಚಲ ಸನಾತನ ಹರ್ಷಾವೇಶದಲಿ ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ
ಎಲ್ಲ ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಕಾಲಕೆ ತನ್ನ ಅಂತರಂಗದಲಿ

ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುತ್ತಿರುವನು

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

The Infinitesimal Infinite

Out of a still immensity we came,
These million universes were to it
The poor light-bubbles of a trivial game,
A fragile glimmer in the Infinite.

It could not find its soul in all that Vast:
It drew itself into a little speck
Infinitesimal, ignobly cast
Out of earth's mud and slime strangely awake, -
A tiny plasm upon a casual globe
In the small system of a dwarflike sun,
A little life wearing the flesh for robe,
A little mind winged through wide space to run.
It lived, it knew, it saw its self sublime,
Deathless, outmeasuring Space, outlasting Time.

- Sri Aurobindo

The Dwarf Napoleon

Hitler, October 1939

Behold, by Maya's fantasy of will
A violent miracle takes sudden birth,
The real grows one with the incredible.
In the control of her magician wand
The small achieves things great, the base things grand.
This puny creature would bestride the earth.
Even as the immense colossus of the past.
Napoleon's mind was swift and bold and vast,
His heart was calm and stormy like the sea,
His will dynamic in its grip and clasp
His eye could hold a world within its grasp.
And see the great and small things sovereignly.
A movement of gigantic depth and scope
He seized and gave coherence to its hope.

ಸೂಕ್ಷ್ಮಾತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅನಂತ

ಸ್ಥಿರ ಅಗಾಧವಾದದ್ದರೊಳಗಿಂದ ಹೊರಬಂದೆವು ನಾವು
ಈ ಲಕ್ಷಾನುಗಟ್ಟಲೆ ವಿಶ್ವಗಳದಕೆ
ಕ್ಷುದ್ರ ಆಟದೊಳಗಿನ ಸಾರವಿಲ್ಲದ ಹಗುರಾದ ನೀರ್ಗುಳ್ಳೆಗಳು
ಅನಂತದೊಳಗೊಂದು ದುರ್ಬಲ ಮಿನುಗು.

ಆ ವಿಸ್ತಾರದಲಿ ತನ್ನಾತ್ಮವನದು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಾರದಾಗಿತ್ತು:
ಸೂಕ್ಷ್ಮಾತಿಸೂಕ್ಷ್ಮ ತುಚ್ಛ ರೀತಿಯಲಿ ಎರಕಗೊಂಡ
ಪೃಥ್ವಿಯ ಮಣ್ಣು-ರಾಡಿಗಳೊಳಗಿಂದ ವಿಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಎಚ್ಚತ್ತಿರುವ
ಚಿಕ್ಕ ಬಿಂದುವಿನಲಿ ತನ್ನನದು ಒಳಗೆಳೆದುಕೊಂಡಿಹುದು -

ಕುಬ್ಜನಂತಿರುವ ಸೂರ್ಯನ ಚಿಕ್ಕ ವ್ಯೂಹದಲಿ
ಆಕಸ್ಮಿಕ ಗೋಲದ ಮೇಲೆ ಚಿಕ್ಕ ನಿರ್ವರ್ಣ ದ್ರವ
ನಿಲುವಂಗಿಗಾಗಿ ಮಾಂಸಖಂಡ ಧರಿಸಿದ ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಣ ಚಿಕ್ಕಮನಗಳು
ಸ್ಥಳಾವಕಾಶದಲಿ ಧಾವಿಸಲು ರೆಕ್ಕೆಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿಹವು.

ಅದು ಜೀವಿಸಿತು, ಅರಿತುಕೊಂಡಿತು, ಅಮರ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶವನು ಮೀರಿ ಬೆಳೆದ
ಕಾಲವನು ಮೀರಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ತನ್ನ ಆತ್ಮದ ಘನತೆಯನು ಕಂಡಿತು.

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಕುಳ್ಳ ನೆಪೋಲಿಯನ್

ಹಿಟ್ಟರ, ಅಕ್ಟೋಬರ 1939

ನೋಡಿರಲ್ಲಿ, ಮಾಯೆಯ ಸಂಕಲ್ಪ ಶಕ್ತಿಯ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ
ಒಮ್ಮೆಲೆ ಜನ್ಮತಾಳುತ್ತಿದೆ ಪ್ರಚಂಡ ಪವಾಡವೊಂದು
ಮಾಯೆಯ ಮಂತ್ರದಂಡದ ನಿಯಂತ್ರಣಕೊಳಗಾಗಿ,
ನೈಜವಾದುದು ನಂಬಲಾಗದುದರ ಜೊತೆ ಒಂದಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ.
ಚಿಕ್ಕದಾದುದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಾರ್ಯಗಳನು, ಕೀಳಾದುದು ಭವ್ಯವಾದುದನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳತಲಿದೆ.
ಆದಿಕಾಲದಲಿ ಮಹಾನ್ ದೈತ್ಯ ದೇಹ ಕೈಕೊಂಡ ಹಾಗೆ
ಈ ಕುಬ್ಜ ಪ್ರಾಣಿ ಸವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಭೂತಲದ ಮೇಲೆ.
ನೆಪೋಲಿಯನ್‌ನ ಮನ ಚುರುಕಾಗಿತ್ತು, ದಿಟ್ಟ ಹಾಗೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿತ್ತು
ಸಾಗರದಂತೆ ಅವನ ಹೃದಯ ಸ್ಥಿರ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧವಾಗಿತ್ತು
ತನ್ನ ಹತೋಟಿ, ಹಿಡಿತಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ಸಂಕಲ್ಪ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಿತ್ತು.
ಅವನ ದೃಷ್ಟಿ ವಿಶ್ವವನೆ ತನ್ನ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿತ್ತು,
ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು ಚಿಕ್ಕ ಹಾಗೂ ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯಗಳನು ಪರಮಾಧಿಕಾರದಿಂದ.
ಬಹಳ ಭಾರೀ ಆಳ ಹಾಗೂ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗಳ ಚಲನೆಯೊಂದನು
ಹಿಡಿದುಕೊಂಡನವನು ಮತ್ತದರ ಭರವಸೆಗೆ ನೀಡಿದನು ಸುಸಂಗತತೆಯನು.

Far other this creature of a nether clay,
Void of all grandeur, like a gnome at play,
Iron and mud his nature's mingled stuff,
A little limited visionary brain
Cunning and skilful in its narrow vein,
A sentimental egoist poor and rough,
Whose heart was never sweet and fresh and young,
A headlong spirit driven by hope and fears,
Intense neurotic with his shouts and tears,
Violent and cruel, devil, child and brute,
This screaming orator with his strident tounge,
This prophet of a scanty fixed idea,
Plays now the leader of our human march;
His might shall build the future's triumph arch.
Now is the world for his eating a ripe fruit.
His shadow falls from London to Korea.
Cities and nations crumble in his course.
A terror holds the peoples in its grip:
World-destiny waits upon that foaming lip.
A titan Power upholds this pigmy man,
The crude dwarf instrument of a mighty Force.
Hater of the free spirit's joy and light,
Made only of strength and skill and giant might,
A Will to trample humanity into clay
And unify earth beneath one iron sway,
Insists upon its fierce enormous plan.
Trampling man's mind and will into one mould
Docile and facile in a dreadful hold,
It cries its demon slogans to the crowd;
But if its tenebrous empire were allowed,
That mastery would prepare the dismal hour
When the Inconscient shall regain its right,
And man who emerged as Nature's conscious power,
Shall sink into the deep original night

ಅತಿ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಅಧೋಲೋಕದ ಮಣ್ಣಿನಿಂದಾದ ಈ ಪ್ರಾಣಿ,
 ಎಲ್ಲ ವೈಭವ ರಹಿತವಾಗಿದೆ, ಆಟದಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಕುಬ್ಜ ಪಿಶಾಚಿಯಂತಿದೆ,
 ಲೋಹ ಮಣ್ಣುಗಳ ಬೆರಕೆ ಅವನ ಸ್ವಭಾವದಲಿಹ ದ್ರವ್ಯ,
 ಅದರದು ಅಲ್ಪ, ಸೀಮಿತ, ಅವಾಸ್ತವಿಕ ಮಿದುಳು,
 ಅದರ ಸಂಕುಚಿತ ಧೋರಣೆಯಲಿವೆ ರಕ್ಕುತನ ಕೌಶಲಗಳು,
 ಅದೊಂದು ಬಡ, ಒರಟು, ಭಾವುಕ, ಅಹಂಕಾರಿ ಪ್ರಾಣಿ
 ಅದರ ಹೃದಯದಲಿಂದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ಮಾಧುರ್ಯ, ತಾಜಾತನ, ಎಳೆಯತನ
 ಆಸೆ ಅಂಜಿಕೆಗಳ ತಳ್ಳುವಿಕೆಗೊಳಪಟ್ಟ ಅವಿಚಾರಿ ಆತ್ಮ
 ತನ್ನ ಅಬ್ಬರ ಕಣ್ಣೀರುಗಳಿಂದ ಗಾಢ ನರವಿಕಾರಿಯಾದವನು
 ಭೀಕರ, ಕ್ರೂರಿ, ನಿರ್ದಯಿ ಬಾಲಕ, ರಾಕ್ಷಸ
 ತನ್ನ ಕರ್ಕಶ ನುಡಿಯಿಂದ ಕಿರುಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಈ ವಾಕ್ಚತುರ
 ಅತ್ಯಲ್ಪ ಅಚಲ ವಿಚಾರದ ಈ ಪ್ರವಾದಿ
 ಮಾನವತೆಯ ಮುನ್ನಡೆಗೆ ನೇತಾರನಾಗಿ ಆಟ ನಡೆಸಿರುವ,
 ನಿರ್ಮಿಸುವುದವನ ಬಲವೆ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ವಿಜಯ ಕಮಾನನು.
 ಜಗತ್ತಿಗೆ ಅವನು ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕಾಗಿರುವ ಪಕ್ಷ ಫಲದಂತಿಹುದು.
 ಲಂಡನ್ನಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕೋರಿಯಾದ ವರೆಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿದೆ ಅವನ ಕರಿ ನೆರಳು.
 ಅವನು ಕ್ರಮಿಸುವ ಮಾರ್ಗದಲಿ ನಗರಗಳು, ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ನುಚ್ಚುನೂರಾಗುವವು.
 ಭೀಕರ ಭಯ ತನ್ನ ಹಿಡಿತದೊಳಗಿರಿಸಿದೆ ಜನರೆಲ್ಲರನು
 ಜಗತ್ತಿನ ಅದೃಷ್ಟ ಕಾದುಕೊಂಡಿದೆ ಈ ಬುರುಗು ಸೂಸುವ ತುಟಿಯ ಮೇಲೆ
 ದೈತ್ಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೊಂದು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿದೆ ಈ ಪಿಗ್ಮಿ ಮನುಷ್ಯನನು
 ಅತಿಬಲದ ಒರಟು ಕುಳ್ಳ ಉಪಕರಣವಾಗಿರುವನವನು
 ಮುಕ್ತಾತ್ಮದ ಸಂತೋಷ ಪ್ರಕಾಶಗಳ ಹಗೆಯಾದ ಆತ
 ಕೇವಲ ಬಲ, ಕೌಶಲ ದೈತ್ಯ ಶಕ್ತಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿದವನು.
 ಮಾನವತೆಯನು ಮಣ್ಣುಗೂಡಿಸಲು ತನ್ನ ಉಕ್ಕಿನ ಆಳಿಕೆಯ ಕೆಳಗೆ
 ಭೂತಲವನು ಒಂದುಗೂಡಿಸಲು ಸಂಕಲ್ಪವೊಂದು
 ತನ್ನ ಭೀಕರ ಅಪರಿಮಿತ ಯೋಚನೆಗಾಗಿ ಒತ್ತಾಯ ತರುತಿಹುದು.
 ಭೀಕರ ಹಿಡಿತದಲಿ ಮಾನವನ ಮನ ಸಂಕಲ್ಪಗಳನು ತುಳಿಯುತ್ತ ಅನಾಯಾಸದಲಿ
 ವಿಧೇಯಗೊಳಿಸುವ ಒಂದು ಎರಕದಲಿ ಹೊಯ್ದು ಜನಜಂಗುಳಿಗೆ ಅದು ತನ್ನ
 ರಾಕ್ಷಸೀ ಘೋಷಣೆಗಳನು ಕೂಗಿ ಹೇಳುವುದು,
 ಮುಬ್ಬದ ಅದರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕನುವು ಮಾಡಿ ಕೊಡುವುದಾದರೆ
 ಆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಭೀಕರ ಗಳಿಗೆಯನು ಅಣಿಗೊಳಿಸುವುದು.
 ಅಚೇತನ ಮತ್ತದರ ಅಧಿಕಾರವನು ಮರಳಿ ಪಡೆದಾಗ
 ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ಣ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೆಂದಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ ಮಾನವನು ಮೂಲ
 ಆಳದ ಅಂಧಕಾರದಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುವನು

Sharing like all her forms that went before
 The doom of the mammoth and the dinosaur.
 It is the shadow of the Titan's robe
 That looms across the panic-stricken globe.
 In his high villa on the fatal hill
 Alone he listens to that sovereign Voice,
 Dictator of his action's sudden choice,
 The tiger leap of a demoniac skill.
 An energy his body cannot invest,—
 Too small and human for that dreadful guest,
 A tortured channel, not a happy vessel, —
 Drives him to think and act and cry and wrestle.
 Thus driven he must stride on conquering all,
 Threatening and clamouring, brutal, invincible,
 Until he meets upon his storm-swept road
 A greater devil — or thunderstroke of God.

- Sri Aurobindo

The Miracle of Birth

I saw my soul a traveller through Time;
 From life to life the cosmic ways it trod,
 Obscure in the depths and on the heights sublime,
 Evolving from the worm into the god.
 A spark of the eternal Fire, it came
 To build a house in Matter for the Unborn.
 The inconscient sunless Night received the flame,
 In the brute seed of things dumb and forlorn.
 Life stirred and Thought outlined a gleaming shape
 Till on the stark inanimate earth could move,
 Born to somnambulist Nature in her sleep,
 A thiking creature who can hope and love.
 Still by slow steps the miracle goes on,
 The Immortal's gradual birth mid mire and stone.

- Sri Aurobindo

ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಡಿನೋಸಾರಗಳು ಬೃಹದ್ಭಜಗಳು ಅಳಿದು ಹೋದ ಹಾಗೆ
ಪ್ರಕೃತಿಯ ಎಲ್ಲ ರೂಪಗಳ ಅಳಿವಿನಲಿ ಪಾಲುಗಾರನಾಗುವನು
ದೈತ್ಯ ನಿಲುವಂಗಿಯ ನೆರಳು ಗಾಬರಿಗೊಂಡ ಪೃಥ್ವಿಯ ಸುತ್ತ
ದೊಡ್ಡದಾಗಿ, ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಬರುತ್ತಿದೆ.
ದೇವ್ವ ಹಿಡಿದ ಕೌಶಲದ ಹುಲಿಯ ನೆಗೆತದಂತಿರುವ
ಒಮ್ಮೆಲೆ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಯ ಸಾರ್ವಭೌಮ ದನಿಯನಾತ
ಮಾರಕ ದಿಬ್ಬದ ಮೇಲಿರುವ ಅವನ ಎತ್ತರದ ಮನೆಯಲಿ ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿಹನು.
ಅವನ ದೇಹ ಧರಿಸಲಾಗದ ಚೈತನ್ಯವೊಂದು ಅವನನ್ನು
ಯೋಚಿಸಲು, ಕಾರ್ಯವೆಸಗಲು, ಕೂಗಾಡಲು, ಗುದ್ದಾಡಲು ನೂಕುತ್ತಿದೆ,
ಕಾರಣ ಆ ಭೀಕರ ಅತಿಥಿಗೆ ಆಸರೆ ಕೊಡಲು ಅವನ ದೇಹ ಚಿಕ್ಕದು
ಪೀಡೆಗೊಳಗಾದ ವಾಹಿನಿ, ನೆಮ್ಮದಿಯ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲ,-
ಬಿರುಗಾಳಿ ರಭಸದಿ ಬೀಸಿದ ಅವನ ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ದೊಡ್ಡ
ದೇವವನು - ಇಲ್ಲವೆ ದೇವನ ಸಿಡಿಲ ಹೊಡೆತವನು ಭೇಟಿ ಮಾಡುವವರೆಗೆ
ಹೀಗೆ ನೂಕಲ್ಪಟ್ಟ ಅವನು ಎಲ್ಲರನು ಬೆದರಿಸುತ್ತ ಕೋಲಾಹಲವನ್ನೆಬ್ಬಿಸುತ್ತ
ನಿರ್ದಯಿಯಾಗಿ, ಅಜೇಯನಾಗಿ ದಮನ ಮಾಡುತ್ತ ದಾಪುಗಾಲು

ಹಾಕುತ್ತಲಿರಬೇಕು.

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಜನ್ಮ ಎಂಬ ಪವಾಡ

ಜೀವನದಿಂದ ಜೀವನಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿ ದಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿರಿಸಿದ ಆತ್ಮ
ಆಳಗಳಲಿ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಎತ್ತರಗಳಲಿ ಘನತೆವೆತ್ತುದಾಗಿ
ಕೀಟದಿಂದ ದೇವನಾಗುವವರೆಗೆ ಉತ್ಪಾಂತಿ ಹೊಂದುತ್ತ
ಕಾಲದುದ್ದಕ್ಕೂ ಅದು ಯಾತ್ರಿಕನಾಗಿರುವುದನು ಕಂಡೆ.

ಬಂದಿತು ಆ ಆತ್ಮ ಸನಾತನ ದಿವ್ಯಾತ್ಮದ ಕಿಡಿಯಾಗಿ
ಜನ್ಮ ತಾಳದವಗೆ ಮನೆಯೊಂದನು ಭೌತದ್ರವ್ಯದಲಿ ನಿರ್ಮಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ
ಆ ಜ್ವಾಲೆಯನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿತು ಅಜೇತನ ಸೂರ್ಯರಹಿತ ರಾತ್ರಿ
ಮೂಕ ಹತಾಶ ವಸ್ತುಗಳ ಒರಟು ಬೀಜಗಳಲಿ.

ಹಾಳು ಸುರಿವ ನಿರ್ಜೀವ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಣ ಅಲುಗಾಡಿತು
ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗುವವರೆಗೆ ಯೋಚನೆ ತನ್ನ ಮಿನುಗು ಆಕಾರಕ್ಕೆ ರೂಪುರೇಖೆಯ ನೀಡಿತು
ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲು, ಪ್ರೀತಿಸಲು ಶಕ್ತವಾಗಿರುವ ಯೋಚಿಸುವ ಜೀವಿ
ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಯಲಿ ಅಲೆದಾಡುವ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಅದರ ನಿದ್ರೆಯಲಿ ಜನಿಸಿತು.
ಕೆಸರು ಕಲ್ಲುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಕ್ರಮೇಣ ಬರಲಿರುವ ಅಮರನ ಜನ್ಮದ ಪವಾಡ
ನಿಧಾನ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಲಿ ಇನ್ನೂ ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಿಹುದು.

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

Moments

If perfect moments on the peak of things,
These tops of knowledge, greatness, ecstasy,
Are only moments, this too enough might be,
I have put on the rapid flaming wings
Of souls whom the Ignorance black-robed Nature brings
And the frail littleness of mortality
Can bind not always. A high sovereignty
Makes them awhile creation's radiant kings.

These momentary upliftings of the soul
Prepare the spirit's glorious permanence.
The peace of God, a mighty transience,
Is now my spirit's boundless atmosphere.
All parts are gathered into a timeless whole;
All moments blaze in an eternal year.

- Sri Aurobindo

Krishna

At last I find a meaning of soul's birth
Into this universe terrible and sweet,
I who have felt the hungry heart of earth
Aspiring beyond heaven to Krishna's feet.

I have seen the beauty of immortal eyes,
And heard the passion of the Lover's flute,
And known a deathless ecstasy's surprise
And sorrow in my heart for ever mute.

Nearer and nearer now the music draws,
Life shudders with a strage felicity,
All Nature is a wide enamoured pause
Hoping her lord to touch, to clasp, to be.
For this one moment lived the ages past;
The world now throbs fulfilled in me at last

- Sri Aurobindo

ಕ್ಷಣಗಳು

ವಸ್ತು ವಿಷಯಗಳ ಅತ್ಯುಚ್ಚಾಯ ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಕ್ಷಣಗಳಿದ್ದರೆ ಆಗ
ಜ್ಞಾನ ಹಿರಿಮೆ ದಿವ್ಯಾನಂದಗಳ ಶಿಖರಗಳು ಕೇವಲ ಕ್ಷಣಗಳು
ಇದೂ ಕೂಡ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟಾಗಬಹುದು.
ಯಾರ ಅಜ್ಞಾನವನು ಕರಿನಿಲುವಾಗಿ ಧರಿಸಿದ ಪ್ರಕೃತಿ ತರುವುದೋ
ಅಂತಹ ಆತ್ಮಗಳ ತೀವ್ರಗತಿಯ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ ರೆಕ್ಕೆಗಳನು ನಾನು ಧರಿಸಿರುವೆ
ಮರ್ತ್ಯತೆಯ ದುರ್ಬಲ ಸಣ್ಣತನ ಬಂಧನಕಾರಿಯಾಗದು ಸದಾ.
ಉಚ್ಚ ಪರಮಾಧಿಕಾರ ಅಲ್ಪಕಾಲ ಅವರನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಪ್ರಭಾಮಯ ಪ್ರಭುಗಳನ್ನಾಗಿ
ಆತ್ಮದ ಈ ಕ್ಷಣಕಾಲದ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವಿಕೆಗಳು ಅದರ
ವೈಭವಯುತ ಶಾಶ್ವತತೆಯನು ಅಣಿಗೊಳಿಸುವವು.
ಪ್ರಬಲ ಕ್ಷಣಭಂಗುರತೆಯಾದ ದೇವನ ಶಾಂತಿ,
ನನ್ನಾತ್ಮಕೇಗ ಒದಗಿಸುವುದು ಅಮಿತ ವಾತಾವರಣವನು.
ಕಾಲಾತೀತ ಅಖಂಡವಾದುದರಲಿ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳು ಒಟ್ಟುಗೂಡುವವು
ಎಲ್ಲ ಕ್ಷಣಗಳು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವವು ಸನಾತನ ವರ್ಷದಲಿ.

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ

ಈ ಭಯಾನಕ ಮಧುರ ವಿಶ್ವದಲಿ
ಆತ್ಮ ಜನ್ಮ ತಾಳುವುದರ ಅರ್ಥವನು ಕೊನೆಗೆ ನಾ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವೆ
ಪೃಥ್ವಿಯ ಹಸಿದ ಹೃದಯದ ಭಾವನೆಯ ತಂದುಕೊಂಡು ನಾನು
ಸ್ವರ್ಗದಾಚಿಗಿರುವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪಾದಗಳನು ತಲುಪಲು ಅಭೀಪ್ಸೆಪಡುತ್ತ.
ಅಮರ ಸೌಂದರ್ಯವಿರುವ ಕಣ್ಣುಗಳ ನಾ ನೋಡಿರುವೆ
ಭಾವೋದ್ರೇಕಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರೇಮಿಯ ಕೊಳಲ ನಾದವನು ನಾ ಕೇಳಿರುವೆ
ಸಾವಿಲ್ಲದ ದಿವ್ಯಾನಂದದ ಅಚ್ಚರಿಯ ನಾ ತಿಳಿದಿರುವೆ
ನನ್ನ ಹೃದಯದಲಿರುವ ವೇದನೆ ಸದಾ ಮೌನಿಯಾಗಿಹುದು.
ಹತ್ತಿರ ಅತಿಹತ್ತಿರ ಆ ಸಂಗೀತ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿಹುದು
ವಿಚಿತ್ರ ಆನಂದ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾಣ ನಡುಗುತ್ತಿಹುದು.
ತನ್ನ ಪ್ರಭು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಲಿ, ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲಿ ಅವನೇ ತಾನಾಗಿಬಿಡಲಿ
ಎಂದು ಆಶಿಸುವ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕೃತಿ ಅನುರಾಗ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ವಿಶಾಲ ವಿರಾಮ.
ಹಳೆ ಯುಗಗಳೆಲ್ಲ ಜೀವಿಸಿದವು ಈ ಒಂದು ಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ
ಜಗತ್ತು ಕೊನೆಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿಕೆ ಕಂಡುಕೊಂಡು ಸ್ವಂದಿಸುತ್ತಿಹುದು.

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

The Stone Goddess

In a town of gods, housed in a little shrine,
From sculptured limbs the Godhead looked at me, -
A living Presence deathless and divine,
A Form that harboured all infinity.

The great World-Mother and her mighty will
Inhabited the earth's abysmal sleep,
Voiceless, omnipotent, inscrutable,
Mute in the desert and the sky and deep.

Now veiled with mind she dwells and speaks no word,
Voiceless, inscrutable, omniscient,
Hiding until our soul has seen, has heard
The secret of her strange embodiment,

One in the worshipper and the immobile shape,
A beauty and mystery flesh or stone can drape.

- Sri Aurobindo

The Meditations of Mandavya

Now I believe that it is possible
To manage the arising clouds, to silence
The thunder when it roars and put our rein
Upon the lightnings. Only first within
The god we must coerce who wallows here
In love with his subjection and confined
By his own servants, wantonly enslaved
To every lure and every tempting bond.
And therefore man loves power, but power o'ercome,
Force that accepts its limits. Wherefore then
A limit? Why not dare the whole embrace,
The vast attraction? Let us risk extinction then
If by that venture immortality
And high omnipotence come near our grasp.
'Tis not the little rippling wayward seas,
Nor all huge ocean tumbled by its storms

ಶಿಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿದ ದೇವಿಯ ಮೂರ್ತಿ

ದೇವತೆಗಳಿರುವ ನಗರವೊಂದರ ಚಿಕ್ಕ ಮಂದಿರದಲಿ
ಶಿಲ್ಪಾಕೃತಿಯ ಅಂಗಾಂಗಗಳಿಂದ ದೇವಿಯ ಮೂರ್ತಿ ನನ್ನೆಡೆಗೆ ನೋಡಿತು
ಅಲ್ಲಿದ್ದುದರ ಅಮರ, ದೈವೀ ಜೀವಂತ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ,
ಅನಂತವಾದುದೆಲ್ಲದಕೆ ಆಶ್ರಯವಿತ್ತ ರೂಪವದು.

ಮರಳುಗಾಡಿನಲಿ, ಆಕಾಶದಲಿ, ಆಳದಲಿ

ಮೌನವಾಗಿ, ದನಿಗೊಡದೆ, ಸರ್ವಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ನಿಗೂಢವಾಗಿ

ಶ್ರೇಷ್ಠಜಗನ್ನಾತೆ ತನ್ನ ಪ್ರಬಲ ಸಂಕಲ್ಪದೊಡನೆ

ಭೂತಲದ ಆಳವಾದ ನಿದ್ರೆಯಲಿ ನೆಲೆಸಿಹಳು.

ಅವಳ ವಿಲಕ್ಷಣ ಮೈದಾಳುವಿಕೆಯ ರಹಸ್ಯವನು

ನಮ್ಮಾತ್ಮ ನೋಡದೆ, ಕೇಳದೆ ಇರುವವರೆಗೆ

ಎಲ್ಲವನು ಬಲ್ಲ ಅವಳು ದನಿಗೊಡದೆ, ನಿಗೂಢವಾಗಿ ಅವಿತುಗೊಂಡು

ಮನದ ಪರದೆ ಧರಿಸಿ ಈಗ ನೆಲೆಸಿಹಳು ಮೌನವಾಗಿ.

ದೇಹಕೋ, ಶಿಲೆಗೋ ತೊಡಿಸಬಹುದಾದ ಸೌಂದರ್ಯ, ರಹಸ್ಯಗಳೊಡನೆ

ಪೂಜಿಸುವವನಲಿ, ಚಲಿಸದ ಆಕಾರದಲಿ ಏಕವಾಗಿರುವಳವಳು.

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಮಾಂಡವ್ಯನ ಧ್ಯಾನಗಳು

ಎದ್ದು ಬರುತಿಹ ಮೋಡಗಳನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಿಡಿಲ ಗುಡುಗನು

ಮೌನವಾಗಿಸಲು. ಮಿಂಚುಗಳ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಹತೋಟಿಯನಿರಿಸಲು

ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೆಂದು, ನಂಬುವೆ ನಾನೀಗ, ಆದರೆ ಮೊದಲು

ಇಲ್ಲಿ ಅಂತರಂಗದಲಿ ತನ್ನ ಅಧೀನತೆಯನೆ ಪ್ರೀತಿಸುತ ಓಲಾಡುತ್ತಿರುವ

ತನ್ನ ಸೇವಕರಿಂದಲೆ ಬಂಧನಕ್ಕೊಳಗಾಗಿರುವ, ಸ್ವೈರವೃತ್ತಿಯಲಿ

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಮಿಷಕ್ಕೆ ಆಸೆ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಗುಲಾಮನಾಗಿರುವ

ದೇವನ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಾಯ ತರಬೇಕು.

ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಮನುಜ ಅದರಿಂದಲೇ ಸೋತು

ತನ್ನ ಮಿತಿಗಳನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯನೆ ಪ್ರೀತಿಸತೊಡಗುವನು.

ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಮಿತಿಯೊಂದಿರಬೇಕು? ಇಡೀ ಅಪ್ಪುಗೆಯನು

ವಿಶಾಲ ಆಕರ್ಷಣೆಯನು ಎದುರಿಸಬಾರದೇಕೆ ಧೈರ್ಯದಿಂದ?

ನಿರ್ಮೂಲವಾಗುವ ಅಪಾಯವನೆದುರಿಸೋಣ ಆಗ ಆ ಸಾಹಸದಿಂದ

ಬರುವವು ಅಮರತ್ವ, ಉಚ್ಚ ಸರ್ವಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನಮ್ಮ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ.

ಕಿರುತೆರೆಗಳನೆಬ್ಬಿಸುವ ಹಟಮಾರಿ ಸಮುದ್ರಗಳಾಗಲಿ ಬಿರುಗಾಳಿಗಳ

ಎಳೆತಗಳಿಗೊಳಗಾದ ಭವ್ಯ ಸಾಗರಗಳಾಗಲಿ ನಮಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಲಾರವು.

ಯಾರ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶ ಯೋಚನೆಯ ಕೊನೆಯ ಕ್ಷಿತಿಜದ ವೃತ್ತದಾಚೆ ಸಾಗುವುದೋ ಅಂತಹ

That can be our exemplar. The vault of heaven
Is not a true similitude for man
Whose space outgyres thought's last horizon. Something
There is in us fears not the night beyond,
But breathless sails, unanchored, without helm,
Where mind and senses fail. Our naked soul
Can journey to the farther unshaped void
Where nothing is except ourselves, arrive, hold on,
Not shake, not ask return. Who accepts at last
His limit save the beast and plant and clod?
O to be perfect here, to exceed all bounds,
To feel the world a toy between our hands!
Yet now enough that I have seized one current
Of the tremendous Force that moves the world.
I know, O God, the day shall dawn at last
When man shall rise from playing with the mud
And taking in his hands the sun and stars
Remould appearance, law and process old.
Then, pain and discord vanished from the world,
Shall the dead wilderness accept the rose
And the hushed desert babble of its rills,
Man once more seem the image true of God.

- Sri Aurobindo

Surrender

O Thou of whom I am the instrument,
O secret Spirit and Nature housed in me,
Let all my mortal being now be blent
In Thy still glory of divinity.

I have given my mind to be dug Thy channel mind,
I have offered up my will to be Thy will:
Let nothing of myself be left behind
In our union mystic and unutterable.

My heart shall throb with the world-beats of Thy love,
My body become Thy engine for earth-use;

ಮಾನವನಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗದ ಕಮಾನು ಚಾವಣಿ ನಿಜವಾದ ಹೋಲಿಕೆಯಲ್ಲ.
 ಆಚೆಗಿರುವ ರಾತ್ರಿ ಕುರಿತು ಭಯಪಡದ ಏನೋ ಒಂದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಹುದು
 ಮನ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ವಿಫಲವಾಗುವಲ್ಲಿ ಅದು ಉಸಿರು ಹಿಡಿದು ಲಂಗರು ತೆಗೆದು
 ಚುಕ್ಕಾಣಿ ಹಿಡಿಯದೆ ಯಾನ ಮಾಡುವುದು. ನಮ್ಮ ನಗ್ನ ಆತ್ಮ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ,
 ಆಕಾರವಿರದ, ನಮ್ಮ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೇನೂ ಇರದ ಶೂನ್ಯದತ್ತ
 ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಬಲ್ಲದು ತಲುಪಬಲ್ಲದು, ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲದು, ಅಲುಗಾಡದೆ ಇರಬಲ್ಲದು
 ತಿರುಗಿ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಕೇಳದು, ಪಶು ಸಸ್ಯ ಪೆದ್ದರನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ
 ಕೊನೆಗೆ ತಮ್ಮ ಮಿತಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವವರಾರು?
 ಓ, ಇಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣರಾಗಬೇಕು, ಎಲ್ಲ ಬಂಧನಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಹೋಗಬೇಕು
 ಜಗತ್ತು ನಮ್ಮ ಕೈಗಳಿರುವ ಒಂದು ಆಟಗೆ ವಸ್ತುವಾಗಬೇಕು!
 ಆದಾಗ್ಯೂ ಈಗ ಸಾಕಷ್ಟಿಹುದು, ಜಗತ್ತು ಚಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಬಲ
 ದೈವೀ ಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರವಾಹವೊಂದನು ನಾನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿಹೆನು.
 ಮಣ್ಣಿನ ಜೊತೆಗಿನ ಆಟದಿಂದ ಮಾನವ ಮೇಲೇಳುವ,
 ಸೂರ್ಯ, ತಾರೆಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ
 ತೋರಿಕೆಯನು, ಹಳೆಯ ನಿಯಮ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ರೂಪಿಸುವ,
 ಆ ದಿನ ಎಂದು ಬರುವುದೆಂದು ಓ ದೇವ, ನಾನು ತಿಳಿದಿರುವೆ.
 ಆಗ ನೋವು, ಅಪಸ್ವರ ಈ ಲೋಕದಿಂದ ಮಾಯವಾಗಿ
 ಮೃತ ಕಾನನವು ಗುಲಾಬಿ ಹೂವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು.
 ಸದ್ದಡಗಿದ್ದ ಮರುಭೂಮಿ ಝರಿಗಳಿಂದ ಗುಳು ಗುಳು ನಿನಾದಗೈಯುವುದು
 ಮಾನವ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ದೇವನ ನಿಜ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ತೋರಿಬರುವನು.

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಶರಣಾಗತಿ

ಓ ನೀನು, ನಿನ್ನ ಉಪಕರಣವಾಗಿರುವ ನಾನು
 ನನ್ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಓ ರಹಸ್ಯ ದಿವ್ಯಾತ್ಮನೆ, ಪರಾಪ್ರಕೃತಿಯೆ
 ನಿನ್ನ ಸ್ಥಿರ ದೈವತ್ವದ ವೈಭವದಲಿ
 ನನ್ನೆಲ್ಲ ಮರ್ತ್ಯಸತ್ತೆಯೇಗ ಸಮರಸದಲ್ಲಿರುವಂತಾಗಲಿ.
 ನಿನ್ನ ಮನೋವಾಹಿನಿ ನನ್ನ ಮನವನಗೆಯಲೆಂದು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿರುವೆ
 ನನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪವನು ನಿನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿರುವೆ
 ಉಚ್ಚರಿಸಿ ಹೇಳಲಾಗದ ನಮ್ಮ ರಹಸ್ಯ ಏಕತೆಯಲಿ
 ನನ್ನದೆಂಬುದಾವುದೂ ಹಿಂದೆ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳದಿರಲಿ.
 ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಮದ ವಿಶ್ವ ಬಡಿತಗಳೊಡನೆ ನನ್ನ ಹೃದಯ ಕಂಪಿಸುವುದು
 ಪೃಥ್ವಿಯ ಬಳಕೆಗಾಗಿ ನನ್ನ ದೇಹ ನಿನ್ನ ಯಂತ್ರವಾಗುವುದು

In my nerves and veins Thy rapture's streams shall move;
 My thoughts shall be hounds of Light for Thy power to loose.
 Keep only my soul to adore eternally
 And meet Thee in each form and soul of Thee.

- Sri Aurobindo

The End?

Is this the end of all that we have been,
 And all we did or dreamed, -
 A name unremembered and a form undone, -
 Is this the end?
 A body rotting under a slab of stone
 Or turned to ash in fire,
 A mind dissolved, lost its forgotten thoughts,-
 Is this the end?
 Our little hours that were and are no more,
 Our passions once so high
 Dying mocked by the still earth and calm sunshine,-
 Is this the end?
 Our yearnings for the human Godward climb
 Passing to other hearts
 Deceived, while sinks towards death and hell the world,-
 Is this the end?
 Fallen is the harp; shattered it lies and mute;
 Is the unseen player dead?
 Because the tree is felled where the bird sang,
 Must the song too hush?
 One in the mind who planned and willed and thought,
 Worked to reshape earth's fate,
 One in the heart who loved and yearned and hoped,
 Does he too end?

ನನ್ನ ನರಗಳಲಿ ರಕ್ತಧಮನಿಗಳಲಿ ನಿನ್ನ ಪರಮಾನಂದದ ಪ್ರವಾಹಗಳು ಚಲಿಸುವವು
ನಿನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲು ನನ್ನ ಯೋಚನೆಗಳು
ದಿವ್ಯಪ್ರಕಾಶದ ಬೇಟೆ ನಾಯಿಗಳಾಗುವವು.
ನಿನ್ನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರೂಪ ಹಾಗೂ ಆತ್ಮದಲಿ ನಿನ್ನನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ
ಆರಾಧಿಸಲೆಂದು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲೆಂದು ಕಾಪಾಡು ನನ್ನ ಆತ್ಮವನು.

-ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಕೊನೆ

ನಾವಾಗಿದ್ದುದೆಲ್ಲದರ, ಕೈಕೊಂಡುದೆಲ್ಲದರ
ಕನಸು ಕಂಡುದೆಲ್ಲದರ ಕೊನೆ ಇದೇ ಆಗಿದೆಯೆ,-
ಮರೆತು ಹೋದ ಒಂದು ಹೆಸರು ನಾಶವಾದ ಒಂದು ರೂಪ
ಇದೇ ಕೊನೆಯಾಗಿದೆಯೆ?

ಕಲ್ಲಿನ ಚಪ್ಪಡಿಯ ಕೆಳಗೆ ಕೊಳೆತು ಹೋಗಿರುವ
ಇಲ್ಲವೆ ಅಗ್ನಿಯಲಿ ಬೆಂದು ಬೂದಿಯಾದ ಒಂದು ದೇಹ
ಮರೆತು ಹೋದ ಯೋಚನೆಗಳನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಕರಗಿಹೋದ ಮನ
ಇದೇ ಕೊನೆಯಾಗಿದೆಯೆ?

ಮೊದಲಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕ ಗಳಿಗೆಗಳು ಈಗ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವುದು
ಒಮ್ಮೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಉಚ್ಚವಾಗಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಭಾವೋದ್ರೇಕಗಳು
ನಿಶ್ಚಲ ಪೃಥ್ವಿಯಿಂದ, ಸ್ಥಿರ ಬಿಸಿಲಿನಿಂದ ಅಣಕಗೊಳಗಾಗಿ ಸತ್ತುಹೋಗುವುದು.
ಇದೇ ನಮ್ಮ ಕೊನೆಯಾಗಿದೆಯೆ?

ದೇವನೆಡೆಗೆ ಏರಿಹೋಗುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಮಾನವ ಹಾತೊರೆತಗಳು
ಮೋಸಕೊಳಗಾಗಿ ಬೇರೆ ಹೃದಯಗಳಿಗೆ ಸಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ
ಜಗತ್ತು ಮರಣ ಮತ್ತು ನರಕಗಳೆಡೆಗೆ ಮುಳುಗತೊಡಗುವುದು
ಇದೇ ಕೊನೆಯಾಗಿದೆಯೆ?

ಹಾರ್ಪವಾದ್ಯ ಬಿದ್ದು ಹೋಗಿದೆ, ಮುರಿದು ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿದೆ ಮೌನವಾಗಿದೆ
ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇದ್ದ ನುಡಿಸುವವ ಮರಣ ಹೊಂದಿದನೆ?
ಕಾರಣ ಹಕ್ಕಿ ಕುಳಿತು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮರವನು ಕಡಿದುಹಾಕಲಾಯಿತು
ಹಾಡೂ ಕೂಡ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಬೇಕೇ?

ಮನದಲಿದ್ದವನೊಬ್ಬ ಯೋಚಿಸಿದ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ ಹಾಗೂ ಯೋಚಿಸಿದ
ಪೃಥ್ವಿಯ ವಿಧಿಗೆ ಮರು ಆಕಾರಕೊಡಲು ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಂಡ
ಹೃದಯದಲಿದ್ದವನೊಬ್ಬ ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಹಾತೊರೆದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನಿರಿಸಿಕೊಂಡ
ಅವನೂ ಕೊನೆಯ ಕಾಣಬೇಕೇ?

The Immortal in the mortal is his Name;
An artist Godhead here
Ever remoulds himself in diviner shapes,
Unwilling to cease

Till all is done for which the stars were made,
Till the heart discovers God
And soul knows itself. And even then
There is no end.

- Sri Aurobindo

One Day

The Little More

One day, and all the half-dead is done,
One day, and all the unborn begun;
A little path and the great goal,
A touch that brings the divine whole.

Hill after hill was climbed and now,
Behold, the last tremendous brow
And the great rock that none has trod:
A step, and all is sky and God.

- Sri Aurobindo

An Excerpt from "Savitri"

Sri Aurobindo elevates the legend of Savitri, narrated in the Vana Parva of the Mahabharata, to serve as the framework for his epic, recreating Savitri as an incarnation capable of vanquishing death with the power of her askesis, her divine love. The aspirant Aswaphathy's journey through the various planes of occult existence, the debate between Savitri and the God of Death and other situations in the epic reveal to the reader unknown dimensions of Reality.

Sri Aurobindo worked on this theme even while at Baroda (1893-1905), but the epic as it is now developed at Pondicherry, was writ-

ಮರ್ತ್ಯನಾದವನಿರುವ ಅವನ ಹೆಸರು ಅಮರ ಆಗಿಹುದು
ಅವನಿಲ್ಲಿ ಕಲಾಕುಶಲ ದೇವನಾಗಿಹನು
ಹೆಚ್ಚು ದೈವಿಕರೂಪಗಳಲವನು ತನಗೆ ಮರುವರಕ ಕೊಡುತಿಹನು
ನಾಶವಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ಅವನಿಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲ.

ಎಲ್ಲವನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸುವವರೆಗೆ ಹೃದಯ ದೇವನನು ಶೋಧಿಸುವವರೆಗೆ
ಇರಲೆಂದು ಆಯಿತು ತಾರೆಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ
ಆತ್ಮ ತನ್ನನೇ ತಿಳಿದಿಹುದು, ಆಗಲೂ ಕೂಡ
ಕೊನೆಯೆಂಬುದಿರದು.

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಒಂದು ದಿನ

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು

ಒಂದು ದಿನ ಅರ್ಧಮೃತವಾದುದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಮುಕ್ತಾಯವಿರುವುದು
ಒಂದು ದಿನ ಜನಿಸದಿದ್ದೆಲ್ಲದರ ಆರಂಭವಿರುವುದು
ಅದೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮಾರ್ಗ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆದರ್ಶ
ದೈವಿಕವಾಗಿ ಇಡಿಯಾಗಿರುವುದನು ತರುವ ಒಂದು ಸ್ಪರ್ಶ.

ಒಂದು ದಿಬ್ಬದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ದಿಬ್ಬಕ್ಕೆ ಏರಿಹೋಗಲಾಗಿತ್ತು, ಈಗ
ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿರಿ ಕೊನೆಯ ಪ್ರಬಲ ಏರು ಹಾದಿಯ ನೆತ್ತಿಯನು
ಯಾರೂ ಹೆಜ್ಜೆಯಿರಿಸಿರದ ದೊಡ್ಡ ಬಂಡೆಯನು:
ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿರುವುದೆಲ್ಲವೂ ಆಕಾಶ ಹಾಗೂ ದೇವ.

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಸಾವಿತ್ರಿ ಮಹಾಕಾವ್ಯದಿಂದ ಆಯ್ದ ಸಾಲುಗಳು

ಮಹಾಭಾರತದ ವನಪರ್ವದಲ್ಲಿ ಸಾವಿತ್ರಿ ಕುರಿತು ಪುರಾಣಕತೆ ಇದೆ. ಈ ಕತೆಯ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಉನ್ನತಮಟ್ಟಕ್ಕೇರಿಸಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು 'ಸಾವಿತ್ರಿ' ಮಹಾಕಾವ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತನ್ನ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ, ದೈವೀ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಯಮಧರ್ಮನನ್ನು ಸೋಲಿಸಲು ಶಕ್ತಳಾದ ಸಾವಿತ್ರಿ ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವತಾರಿ ಸ್ತ್ರೀಯಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾಳೆ. ರಹಸ್ಯ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಹಲವಾರು ಸ್ತರಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಗ್ಗುರಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಅಶ್ವಪತಿಯ ಪ್ರಯಾಣ, ಸಾವಿತ್ರಿ ಯಮಧರ್ಮರ ನಡುವಿನ ಸಂವಾದ ಮತ್ತು ಇತರ ಪ್ರಮುಖ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ಓದುಗರಿಗೆ ಈ ಮಹಾಕಾವ್ಯ ದೈವೀ ನೈಜತೆಯ ಅಪರಿಚಿತ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಪ್ರಧಾನ ವಿಷಯವಿರುವ ಕಾವ್ಯದ ರಚನೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಬಡೋದೆಯಲ್ಲಿ (1893-1905) ಇರುವಾಗಲೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆ ಮಹಾಕಾವ್ಯ ಈಗಿರುವ ಹಾಗೆ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಅದು ಪಾಂಡಿಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಮೇಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿತು,

ten over several years. In response to an observation by a reader who wondered why Sri Aurobindo should have to rewrite lines of Savitri since he had all the inspiration at his command, Sri Aurobindo replied:

"That is very simple. I used Savitri as a means of ascension. I began with it on a certain mental level, each time I could reach a higher level I rewrote from that level. Moreover I was particular – if part seemed to me to come from any lower levels I was not satisfied to leave it because it was good poetry. All had to be as far as possible of the same mint. In fact Savitri has not been regarded by me as a poem to be written and finished, but as a field of experimentation to see how far poetry could be written from one's own yogic consciousness and how that could be made creative. I did not rewrite Rose of God or the sonnets except for two or three verbal alterations made at the moment."

We give below an excerpt from the epic poem.

The master of existence lurks in us
And plays at hide-and-seek with his own Force;
In Nature's instrument loiters secret God.
The Immanent lives in man as in his house;
He has made the universe his pastime's field,
A vast gymnasium of his works of might.
All-knowing he accepts our darkened state,
Divine, wears shapes of animal or man;
Eternal, he assents to Fate and Time,
Immortal, dallies with mortality. ...

The Absolute, the Perfect, the Alone
Has called out of the Silence his mute Force
Where she lay in the featureless and formless hush

ಅದಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳು ಬೇಕಾದವು. 'ಸಾವಿತ್ರಿ' ಮಹಾಕಾವ್ಯವನ್ನು ಓದಿದ ಒಬ್ಬರು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದು "ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಸೆಲೆ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಇರುವಾಗ 'ಸಾವಿತ್ರಿ' ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಹಲವಾರು ಸಲ ತಿದ್ದಿ ಬರೆಯುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏಕೆ ಉಂಟಾಯಿತು" ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ನೀಡಿದ ಉತ್ತರ ಹೀಗಿದೆ:

"ಅದು ಬಹಳ ಸರಳ ವಿಷಯ. ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸ್ತರಗಳಲ್ಲಿ ಆರೋಹಣ ಮಾಡಲು ನಾನು ಆ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡೆ. ಒಂದು ಮಟ್ಟದ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ತರದಿಂದ ಅದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಉಚ್ಚತರ ಸ್ತರದಲ್ಲಿ ಸಾಗಿ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾದಾಗಲೆಲ್ಲ ನಾನು ಆ ಸ್ತರದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಪುನಃ ಬರದೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿ ನಾನು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. - ಅದರ ಭಾಗವೊಂದು ಯಾವುದೇ ನಿಮ್ಮಸ್ತರದಿಂದ ಬರುತ್ತದೆಂಬ ಭಾವನೆ ನನಗೆ ಬಂದಾಗ, ಅದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾವ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದು ನನಗೆ ಸಮಾಧಾನಕರವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು, ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ ನಿರ್ಮಾಣ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ 'ಸಾವಿತ್ರಿ' ಬರೆದು ಮುಗಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಕಾವ್ಯವೊಂದೆಂದು ನಾನು ಪರಿಗಣಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಯೌಗಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಬರೆಯಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸೃಜನಶೀಲವಾಗುವಂತೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. 'ದೇವನ ಗುಲಾಬಿ' (Rose of God) ಕವಿತೆಯನ್ನು ಇತರ ಸುನೀತ (sonnet) ಗಳನ್ನು ಪುನಃ ತಿದ್ದಿ ಬರೆಯಲಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಗಳ ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಬದಲಾವಣೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ:

ಇಲ್ಲಿ 'ಸಾವಿತ್ರಿ' ಪು. 66-67 ಮಹಾಕಾವ್ಯದಿಂದ ಆಯ್ದು ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ

ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಪ್ರಭು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅವಿತುಕೊಂಡಿಹನು
ತನ್ನದೇ ದೈವೀ ಶಕ್ತಿಯೊಡನೆ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಾಲೆಯಾಡುತಿಹನು;
ಪ್ರಕೃತಿಯ ಉಪಕರಣದಲಿ ರಹಸ್ಯ ದೇವ ಅಲೆದಾಡುತಿಹನು.
ತನ್ನ ಮನೆಯಲಿರುವಂತೆ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿ ದೇವ ಮಾನವನಲಿ ಜೀವಿಸುತಿಹನು;
ವಿಶ್ವವನು ತನ್ನ ಕಾಲಕ್ಷೇಪದ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನಾಗಿ, ತನ್ನ ಪ್ರಬಲ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ
ವಿಸ್ತಾರವಾದ ವ್ಯಾಯಾಮ ಶಾಲೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಹನು
ಎಲ್ಲವನೂ ತಿಳಿದ ಅವನು ನಮ್ಮ ಅಂಧಕಾರದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೊಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವನು
ದೇವನಾಗಿದ್ದರೂ ಪಶು, ಮಾನವರ ರೂಪ ಧರಿಸುವನು
ಸನಾತನನಾಗಿದ್ದರೂ ವಿಧಿ, ಕಾಲಮಿತಿಗಳಿರಲು ಸಮೃದ್ಧಿಸುವನು
ಅಮರನಾಗಿದ್ದರೂ ಮರ್ತ್ಯತೆಯೊಡನೆ ಚಕ್ಕಂದವಾಡುವನು.

ಕೇವಲ, ಪರಿಪೂರ್ಣ ಏಕೈಕನಾದವನು

ನಿಶ್ಚಲನೀರವತೆಯೊಳಗಿಂದ ಹೊರಬರಲು ತನ್ನ ಮೂಕಶಕ್ತಿಗೆ ಕರೆಕೊಟ್ಟಿಹನು
ಅಲ್ಲಿ ಅವನ ಏಕಾಂತತೆಯ ವರ್ಣನಾತೀತ ಅಪಾರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನು

Guarding from Time by her immobile sleep
The ineffable puissance of his solitude.
The Absolute, the Perfect, the Alone
Has entered with his silence into space:
He has fashioned these countless persons of one self;
He has built a million figures of his power;
He lives in all, who lived in his Vast alone;
Space is himself and Time is only he.
The Absolute, the Perfect, the Immune,
One who is in us as our secret self,
Our mask of imperfection has assumed,
He has made this tenement of flesh his own,
His image in the human measure cast
That to his divine measure we might rise;
Then in a figure of divinity
The Maker shall recast us and impose
A plan of godhead on the mortal's mould
Lifting our finite minds to his infinite,
Touching the moment with eternity.
This transfiguration is earth's due to heaven:
A mutual debt binds man to the Supreme:
His nature we must put on as he put ours;
We are sons of God and must be even as he:
His human portion, we must grow divine.
Our life is a paradox with God for key.

- Sri Aurobindo

ತನ್ನ ಅಚಲ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲದ ಪ್ರಭಾವಕೊಳಗಾಗದಂತೆ ಕಾವಲಿರಿಸುತ್ತ
ಆ ಶಕ್ತಿ ಆಕಾರರಹಿತ, ರೂಪರಹಿತವಾದ ಮೌನದಲಿ ಒರಗಿಕೊಂಡಿತ್ತು.

ಕೇವಲ ಪರಿಪೂರ್ಣ, ಏಕೈಕನಾದವನು

ಸ್ಥಳಾವಕಾಶದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ನಿಶ್ಚಲನೀರವತೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿಹನು:

ಒಂದೇ ಆತ್ಮವಿರುವ ಈ ಗಣನಾತೀತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನವನು ರೂಪಿಸಿಹನು

ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಕೋಟಿ ಆಕಾರಗಳನು ನಿರ್ಮಿಸಿಹನು

ತನ್ನ ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಜೀವಿಸಿದ ಅವನು ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಜೀವಿಸುವನು
ಕಾಲವೂ ಅವನೇ, ಸ್ಥಳವಕಾಶವೂ ಅವನೇ.

ಕೇವಲ, ಪರಿಪೂರ್ಣ, ಪ್ರತಿರಕ್ಷಿತನು

ನಮ್ಮೊಳಗೆ ನಮ್ಮ ರಹಸ್ಯ ಆತ್ಮದಂತಿರುವ, ನಮ್ಮ ಅಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯು

ಮುಖವಾಡವನು ಅಲ್ಪಕಾಲಕೆ ಧರಿಸಿರುವ ಓರ್ವ

ಈ ಮಾಂಸಮಯ ವಸತಿಯನು ತನ್ನದಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿಹನು,

ಅವನ ದೈವೀ ಮಾನದಂಡದತ್ತ ನಾವು ಮೇಲೇರಲೆಂದು

ಮಾನವ ಮಾನದಂಡದಲ್ಲಿ ಅವನ ಪ್ರತೀಕ ಎರಕಗೊಂಡಿಹುದು;

ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾಗ ಕೊಡುವ ನಮಗೆ ಮರುವರಕವನು

ನಮ್ಮ ಸಾಂತ ಮನಗಳನು ತನ್ನ ಅನಂತತೆಗೆ ಎತ್ತುತ್ತ

ಕ್ಷಣಕೆ ನಿತ್ಯತೆಯ ಸ್ಪರ್ಶ ನೀಡುತ್ತ

ಮರ್ತ್ಯನಚ್ಚಿನ ಮೇಲೆ ಹೇರುವನು ದೈವೀಯೋಜನೆಯನೊಂದನು.

ಇದುವೆ ನಾಕಕೆ ಭೂತಲವು ತೆರಬೇಕಾದ ರೂಪ ಪರಿವರ್ತನೆಯು

ಪರಸ್ಪರ ಋಣ ಕಟ್ಟಿಹಾಕುವುದು ಮಾನವನನು ಪರಮೋಚ್ಚನಿಗೆ:

ಅವನು ನಮ್ಮ ರೂಪ ಧರಿಸಿದ ತೆರದಿ ನಾವವನ ರೂಪ ಧರಿಸಬೇಕು.

ದೇವನ ಮಕ್ಕಳಾದ ನಾವು ಅವನಂತೆ ಆಗಲೇಬೇಕು

ಅವನ ಮಾನವ ಭಾಗವಾಗಿರುವ ನಾವು ದೈವಿಕವಾಗಬೇಕು

ಭಗವಂತನೆ ಬೀಗದಕೈಯಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಜೀವನವೊಂದು ವಿರೋಧಾಭಾಸ.

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ವಾರ್ತಾ ಪತ್ರ

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೊಸೈಟಿ ಬ್ರ್ಯಾಂಚ್, ಧಾರವಾಡ

21-2-2011ರ ದರ್ಶನ ದಿನದಂದು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಪುಣ್ಯವಶೇಷಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿರುವ ಡಾ. ಅರುಣಾ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನರು ಸಾಯಂಕಾಲ 6 ಗಂಟೆಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದರು. ಸಭೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಶ್ರೀ ಆರ್.ಜಿ. ಮುತಾಲಿಕ ದೇಸಾಯಿ “ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ದೇಹ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ ಉದ್ದೇಶ” ಕುರಿತು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ 'The Mother' ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿರುವ ಪರಿಚ್ಛೇದಗಳನ್ನು ಓದಿ ಹೇಳಿದರು. ನಂತರ ದರ್ಶನ ದಿನದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಓದಿ ಹೇಳಲಾಯಿತು. ಧ್ಯಾನ, ಪ್ರಸಾದ ವಿತರಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಭೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸಂಕೀರ್ಣ, ಬೆಂಗಳೂರು

ದಿನಾಂಕ 21-2-2011ರಂದು ಮೀರಾಂಬಿಕ ಸ್ಕೂಲ್ ಫಾರ್ ನ್ಯೂ ಏಜ್ ಶಾಲಾ ವತಿಯಿಂದ ಜ್ಯೋತಿ ಪ್ರಸರಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಜರುಗಿತು. ಪಥ ಸಂಚಲನೆಯ ಮೂಲಕ ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಆಲ್ ಇಂಡಿಯಾ ರೇಡಿಯೋದ ನಿರೂಪಕಿ ಶ್ರೀಮತಿ ರಶ್ಮಿ ಶೆಟ್ಟಿಯವರನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಶಾಲಾ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಅಜಿತ್ ಸಬ್ಬೀಸ್ ಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಗುವ ಮೂಲಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದರು. ಜ್ಞಾನದ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಪ್ರಸರಣವೇ ಜ್ಯೋತಿ ಪ್ರಸರಣದ ಮುಖ್ಯ ಧ್ಯೇಯ ಎಂದು ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳು ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಶಾಲಾ ಆಡಳಿತ ಅಧಿಕಾರಿ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಹುಟ್ಟು ಹಬ್ಬದ ದಿನದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ವಾಚಿಸಿದರು. 'ವಂದೇ ಮಾತರಂ' ಗೀತೆಯೊಂದಿಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಯಿತು.

ದಿನಾಂಕ 21-2-2011ರಂದು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಜನ್ಮದಿನಾಚರಣೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸಂಕೀರ್ಣ ವತಿಯಿಂದ ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 7 ರಿಂದ 7.30ರವರೆಗೆ ಸಾಮೂಹಿಕ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅದೇ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ 5.30ರಿಂದ 6.30ರ ವರೆಗೆ 'The One Whom We Adore as The Mother' ಎಂಬ ಚಲನಚಿತ್ರವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಸಾದ ವಿನಿಯೋಗ ಹಾಗೂ ಸಂದೇಶ ಪತ್ರ ವಿತರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು.

ಕರ್ನಾಟಕದ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ಧನಸಹಾಯ

ವಿಷಯ: ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸೊಸೈಟಿ ಸ್ಥಾನಿಕ ಕೇಂದ್ರಗಳ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸೊಸೈಟಿ ಪ್ರಾಂತ ಸಮಿತಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ವತಿಯಿಂದ ನೀಡುವ ಧನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕುರಿತು.

1. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕೇಂದ್ರಗಳಿಂದ ಮೌಖಿಕವಾಗಿ ಬಂದ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸೊಸೈಟಿ ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ, ಕರ್ನಾಟಕ, ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರ ವತಿಯಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಧನಸಹಾಯವನ್ನು ಮುದ್ರಿತ-ಪುಸ್ತಕಗಳು, ಛಾಯಾಚಿತ್ರಗಳು, ಕ್ಯಾಸೆಟ್‌ಗಳು ಹಾಗೂ ಅಗರಬತ್ತಿ ಮುಂತಾದ ಆಶ್ರಮ ನಿರ್ಮಿತ ವಸ್ತುಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನೀಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗಿದೆ. ವಸ್ತು-ಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತ ಸಮಿತಿಯ ಸಂಯೋಜಕರಾದ ಶ್ರೀ. ವಿ. ಬಿ. ಬತ್ತಿಕೊಪ್ಪ ಇವರ ಮೂಲಕ ನೀಡಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರಗಳು ತಮ್ಮ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಧನಸಹಾಯದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂಯೋಜಕರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಕೂಡಲೆ ಅಗತ್ಯ ಮೊತ್ತದ ದುಪ್ಪಟ್ಟು ಬೆಲೆಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸೊಸೈಟಿ ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ, ಕರ್ನಾಟಕದ ವತಿಯಿಂದ ಸಂಯೋಜಕರು ಪೂರೈಸುತ್ತಾರೆ. ಅತೀ ಹೆಚ್ಚಿನ 30 ದಿನಗಳೊಳಗಾಗಿ ಆ ವಸ್ತು-ಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕೇಂದ್ರದ ವತಿಯಿಂದ ಬೇಕಾದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ ಶೇ.50%ರಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಧನಸಹಾಯವೆಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಉಳಿದ ಶೇ.50%ರಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಪ್ರಾಂತ ಸಮಿತಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರಿಗೆ ಕೂಡಲೆ ಡಿ.ಡಿ. ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡುವುದಾಗಬೇಕು.

ತಮಗೆ ಅಗತ್ಯವೆನಿಸುವ ಇನ್ನಿತರ ವಿವರಗಳನ್ನು ಸಂಯೋಜಕರು ಭೇಟಿಯಾದಾಗ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ ಈ ಸದವಕಾಶದ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಗುರುಬಂಧುಗಳು ಸದುಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಈ ಮೂಲಕ ವಿನಂತಿಸಲಾಗಿದೆ.

2. ದಿನಾಂಕ 22, 23 ಫೆಬ್ರವರಿ 2004 ರಂದು ಪಾಂಡಿಚೆರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸೊಸೈಟಿ, ಕರ್ನಾಟಕದ ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸೊಸೈಟಿಯ ಸ್ಥಾನಿಕ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಜನಸಂಖ್ಯೆ 10,000ಕ್ಕೆ ಮೀರದಿರುವ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಅಂತಹ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿತಿಂಗಳೂ ಸಂಬಳ ನೀಡಲು 500/-ರೂ. ಗಳ ಧನಸಹಾಯವನ್ನು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸೊಸೈಟಿ ಪ್ರಾಂತ ಸಮಿತಿ, ಕರ್ನಾಟಕದ ವತಿಯಿಂದ ನೀಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಧನಸಹಾಯ ಶಾಲೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಮೊದಲನೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸೊಸೈಟಿ ಸ್ಥಾನಿಕ ಕೇಂದ್ರ ಗರಗ್ ವತಿಯಿಂದ 3 ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಗರಗ್, ಮಮ್ಮಿಗಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಉಡಿಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ತೆರೆದು ಈ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಎಲ್ಲ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಈ ಸದವಕಾಶದ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀ ಮಾತಾರವಿಂದರ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಲು ಕೋರಲಾಗಿದೆ.

ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಉಳಿದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ ಬತ್ತಿಕೊಪ್ಪ, ಸಂಯೋಜಕರು, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸೊಸೈಟಿ ಪ್ರಾಂತ ಸಮಿತಿ, ಕರ್ನಾಟಕ ಇವರು ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದಾಗ ಅವರಿಂದ ತಿಳಿದು-ಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಇಂತಿ ತಮ್ಮ ಗುರು-ಬಂಧು
ಕಾರ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷರು

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸೊಸೈಟಿ ಪ್ರಾಂತ ಸಮಿತಿ, ಕರ್ನಾಟಕ

SRI AUROBINDO SOCIETY
Society House, Puducherry - 605 001

Notice for an Extraordinary General Meeting

An Extraordinary General Meeting of the members of Sri Aurobindo Society will be held at Kolkata on Saturday the 2nd April, 2011 at 4.00 p.m at the registered office at Sri Aurobindo Bhawan, No.8, Shakespeare Sarani, Kolkata - 700 071 to consider the following :

The matter regarding amendments to the Rules and Regulations was taken up in the Annual General Meeting on 25.09.2010 and was passed unanimously. However, due to some technical reasons the amendments as approved by the AGM, submitted to the Registrar of Societies as per the statutory requirement, was rejected by the Registrar. The Registrar has advised us to hold an Extraordinary General Meeting and approve the amendments again. The Executive Committee, therefore, recommends to the General Body for accepting the amendments to the Rules and Regulations.

22.2.2011
Puducherry

Sd/-
(Pradeep Narang)
Chairman

Note : The members are entitled to appoint proxy. Proxies must be deposited at the Registered Office of the Society at No.8, Shakespeare Sarani, Kolkata-700 071, during office hours, in advance, but not less than 48 hours before the time fixed for holding the meeting.